



Ikt.sz.: AIB/142-1/2013.

AIB-53/2013. sz. ülés
(AIB-230/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2013. november 25-én, hétfőn, 11.00 órakor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	7
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	9
<i>Zárószavazások előkészítése</i>	9
<i>b) A Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12513. szám)</i>	9
<i>c) A gyermekek védelméről és a gyámiügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításról szóló törvényjavaslat (T/12911. szám)</i>	10
<i>A kormányablakok kialakításával, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12939. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként</i>	10
<i>Egyes törvényeknek az új polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12824. szám); döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról, első helyen kijelölt bizottságként</i>	15
<i>A hitelbiztosítéki nyilvántartásról szóló törvényjavaslat (T/13054. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként</i>	17
<i>Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12908. szám); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása (I.)</i>	20
<i>Az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló törvényjavaslat (T/13053. szám); módosító javaslatok megvitatása</i>	20
<i>Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12908. szám); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása (II.)</i>	21
<i>A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/13096. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként</i>	21
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	21
<i>Hozzászólások</i>	22
<i>Válaszok, reflexiók</i>	29
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	31

Egyes törvényeknek a gyermekek védelme érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13091. szám); általános vita	31
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	31
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	32
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről	32
<i>a) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12830. szám)</i>	32
<i>Szabó Rebeka szóbeli kiegészítése</i>	32
<i>Hozzászólások</i>	33
<i>Szabó Rebeka reflexiói</i>	38
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	39
<i>c) Az országgyűlési képviselői kötelezettségek gyakorlásának etikai normái címmel benyújtott határozati javaslat (H/12845. szám)</i>	40
<i>Szilágyi Péter szóbeli kiegészítése</i>	40
<i>Hozzászólás</i>	40
<i>Szilágyi Péter reflexiói</i>	41
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	42

Napirendi javaslat

1. Zárószavazás előkészítése:
 - a) Az egyes civil szervezetekkel kapcsolatos törvényeknek a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12833. szám)
 - b) A Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12513. szám)
 - c) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításról szóló törvényjavaslat (T/12911. szám)

2. A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2013. október 28-i ülésnapján elfogadott, „a termőföld tulajdonjogának megszerzését vagy használatát korlátozó jogszabályi rendelkezések kijátszására irányuló jogügyletek feltárásáról és megakadályozásáról” szóló törvény (A köztársasági elnök átirata és a visszaküldött törvény T/11187/17. számon került iktatásra)
(Zárószavazás előkészítése a HHSZ 110. §-ának (2) bekezdése szerinti eljárásban)

3. A kormányablakok kialakításával, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12939. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

4. Egyes törvényeknek az új polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12824. szám)
(Döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

5. Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12908. szám)
(Gulyás Gergely és Berényi László (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

6. A hitelbiztosítéki nyilvántartásról szóló törvényjavaslat (T/13054. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

7. Az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló törvényjavaslat (T/13053. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)

8. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/13096. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

9. Egyes törvényeknek a gyermekek védelme érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13091. szám)
(Általános vita)

10. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12830. szám)
(Szabó Rebeka (független) képviselő önálló indítványa)
 - b) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13004. szám)
(Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

c) Az országgyűlési képviselői kötelezettségek gyakorlásának etikai normái címmel benyújtott határozati javaslat (H/12845. szám)

(Szilágyi Péter (független) képviselő önálló indítványa)

11. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Cser-Palkovics András** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Dr. Schiffer András (LMP)
Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig dr. Szakács Imrének (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz) megérkezéséig dr. Papcsák Ferencnek (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) távozása után dr. Varga Istvánnak (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz) megérkezéséig dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP) távozása után Kozma Péternek (Fidesz),
illetve Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Dr. Botka László (MSZP) dr. Ipkovich Györgynek (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Vig Gyula főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Csóti András szakértő (Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága)
Dr. Zöld-Nagy Viktória helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Czepek Gábor helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Fekete Gábor helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Szabó Rebeka (független) országgyűlési képviselő
Szilágyi Péter (független) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Kecskés Péter főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Mattenheim Gréta jogi főreferens (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)
Dr. Illés Melinda szakértő (Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága)
Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Boros Zsuzsa osztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11.00 óra)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Megkezdjük a munkánkat.

Először a helyettesítési rendről: Kozma Péter képviselő úr Molnár Attila képviselő urat, Ipkovich képviselő úr Botka képviselő urat, Vejkey Imre képviselő úr Zsiga Marcell képviselő urat, jómagam Mátrai Márta képviselő asszonyt helyettesítem, Papcsák Ferenc alelnök úr Gulyás Gergely képviselő urat helyettesíti.

Javaslatot teszek a napirend kiegészítésére. A zárószavazások előkészítésének a) pontját, a civil szervezetekkel kapcsolatos T/12833. számú javaslatot levenni javaslom; valamint a 2. napirendi pontot, a köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, a termőföld tulajdonjogának megszerzésére vonatkozó T/11187/17. számon iktatásra került javaslatot szintén levenni javaslom. Más napirend-kiegészítésre vonatkozó javaslat, indítvány nem érkezett.

Kérdezem, ezekkel a módosításokkal együtt ki támogatja a napirend elfogadását. (Szavazás.) Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Zárószavazások előkészítése

b) A Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12513. szám)

A zárószavazások előkészítésével kezdjük, elsőként a Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló T/12513. számú törvényjavaslattal. 12 pontos az ajánlás.

Először megkérdem az előterjesztőt, mely módosító indítványokat támogatja.

DR. VIG GYULA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. A kormány két zárószavazás előtti módosító javaslatot nyújtott be, ezek a T/12513/45. és /46. sorszámú módosító javaslatok. Ezeket támogatjuk. A költségvetési bizottság által korábban benyújtott /43., illetve /44. számú módosító javaslatokat nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselő úr kért szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Javaslom, hogy két részletben tárgyaljunk, egyrészt az előterjesztő által támogatott, másrészt az előterjesztő által nem támogatott javaslatokat, és ugyanígy két részletben szavazzunk róluk.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ügyrendi javaslat hangzott el. Van-e a frakciók részéről hozzászólási szándék? (Nincs jelentkező.) Gondolom, mindenki tartja magát a szokásos álláspontjához. Kérdezem, ki támogatja az ügyrendi indítványt. (Szavazás.) 16-an támogatják. Kik nem támogatják? (Szavazás.) 4-en nem támogatták. A bizottság tehát ezt elfogadta.

Az előterjesztő által benyújtott módosító indítványokról az előterjesztő nyilatkozott, értelemszerűen támogatja is azokat. Hozzászólási szándékot nem látok. Steiner képviselő urat Bárándy Gergely képviselő úr helyettesíti.

Kérdezem, ki támogatja az előterjesztő által benyújtott módosító indítványokat. *(Szavazás.)* 16-an támogatják. Ki nem támogatta? *(Szavazás.)* 5-en nem támogatták. A bizottság elfogadta az előterjesztő által benyújtott módosító indítványokat.

A költségvetési bizottság által benyújtott 2., 9. és 10. javaslatokról kell még döntenünk. Ezeket az előterjesztő, ha jól értettem, nem támogatta. Hozzászólási szándékot nem látok. Támogatja-e valaki ezeket a módosító indítványokat? *(Szavazás.)* Senki nem támogatta ezeket, így egyharmadot sem kaptak.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk. Köszönöm szépen az előterjesztő képviselőjét.

c) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításról szóló törvényjavaslat (T/12911. szám)

Soron következik a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló T/12911. számú törvényjavaslat zárószavazásának előkészítése.

Egy ajánlási pontunk van, az előterjesztő nyújtotta be; gondolom, támogatja is. *(Az előterjesztő képviselője bólint.)* Hozzászólási szándékot képviselőtársaim nem jeleznek. Vas Imre képviselő úr Horváth Zsolt képviselő urat helyettesíti; Gulyás Gergely képviselő úr pedig időközben megérkezett.

Kérdezem, ki támogatja az előterjesztő által benyújtott és értelemszerűen támogatott módosító indítványt. *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Ki nem támogatta? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta a módosító javaslatot.

A napirendi pontot ezzel lezárjuk. Köszönöm szépen az előterjesztő képviselőjét.

A kormányablakok kialakításával, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12939. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként

Soron következik a kormányablakok kialakításával, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12939. számú törvényjavaslat. Államtitkár asszonyt köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál. 26 pontos az ajánlás, néhány összefüggéssel ezek között.

Az 1. pont Kovács Zoltán képviselő úr módosító javaslata. Kérdezem államtitkár asszonyt.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tárcáálláspontot mondok, és nem támogatjuk.

ELNÖK: A tárca tehát nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 9 igen. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

A 2. pont Lamperth Mónika és Varga Zoltán képviselők javaslata. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 3. pont Kovács Zoltán képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 9-en támogatják. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

A 4. pont Kovács Zoltán képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 9-en támogatják. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

Az 5. pont szintén Kovács Zoltán képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 9 igen. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

A 6. pont ugyancsak Kovács Zoltán képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Egy dolgot szeretnék csak jelezni, ez egyébként érvényes volt az én meglátásom szerint a 3., 4., 5. és ugyanígy a 6. ajánlási pontban szereplő módosító javaslatokra is. Azért itt jelzem, mert ilyen irányú indítványt nem kívánok tenni, csak szeretném jelezni, hogy örülnék neki, ha a fideszes módosító javaslatokkal is hasonló akkurátussággal bánnának, mint az ellenzéki módosító javaslatokkal, ugyanis ezek a szakaszok nincsenek megnyitva. Ellenzéki módosító javaslatok esetén mindig oda szokott írva lenni ilyenkor, hogy házszabályellenes a történet. Én azt gondolom, ez a kérdés bizony itt is felmerülhetne. Mondom még egyszer, mivel gyakorlati jelentőségét én most nem látom a bizottsági ülésen, ezért nem teszek ilyen irányú indítványt, csak a jegyzőkönyvben szerettem volna rögzíteni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mi is ebből az ajánlásból dolgozunk, természetesen az előkészítők felé ezt jelezni fogjuk. *(Dr. Bárándy Gergely: Én is csak ezt kívántam megtenni.)*

A 6. pontnál tartunk tehát, amelyet az előterjesztő nem támogat. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja. *(Szavazás.)* 9-en támogatják. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

A 7. pont szintén Kovács Zoltán képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 9-en támogatták. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

A 8. pont Lamperth Mónika és Varga Zoltán képviselők javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5-en támogatták. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 9. pont Vágó Sebestyén, Staudt Gábor képviselők javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 1 támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 10. pont Kiss Sándor, Staudt Gábor képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 1 támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 11. pont Talabér Márta képviselő asszony javaslata, összefüggésben a 26-ossal.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Államtitkár asszony jelzi, hogy az előterjesztő támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4-en. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

A 12. pont Schiffer képviselő úr javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő jelzi, hogy nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 13. pont Staudt Gábor képviselő úr javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 1 támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 14. pont Lamperth Mónika, Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 15. pont Lamperth Mónika, Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 16. pont Staudt Gábor képviselő úr javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 1 támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 17. pont Staudt Gábor képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 1 támogató szavazatot kapott. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 18. pont Lamperth Mónika, Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 19. pont Kovács Zoltán képviselő úr javaslata. Államtitkár asszony?

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 9-en támogatják. A bizottság nem támogatta, de egyharmad támogatást kapott.

A 20. pont Lamperth Mónika, Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 21. pont Lamperth Mónika, Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 22. pont Lamperth Mónika, Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 23. pont összefügg a 24-essel, Talabér Márta képviselő asszony javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványokat? *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Ki nem támogatja? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság ezeket a módosító javaslatokat elfogadta.

A 25. pont Lamperth Mónika és Varga Zoltán képviselők javaslata.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

Ezzel az ajánlasi pontok megtárgyalását lezártuk.

Van egy bizottsági módosító javaslat, 11 pontos. Kérdezem államtitkár asszonyt, a tárcának vagy a kormánynak van-e ezzel kapcsolatban álláspontja.

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Igen, a tárcának van álláspontja: támogatjuk.

ELNÖK: Köszönjük szépen, tehát a tárca támogatja a bizottsági módosító indítvány benyújtását. *(Jelzésre:)* Staudt Gábor képviselő úr jelezte, hogy államtitkár asszonytól indokolást kér. Parancsoljon!

DR. ZÖLD-NAGY VIKTÓRIA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Ahogy megnéztük, a módosító javaslat számos kodifikációs jellegű pontosítást végez el a benyújtott törvényjavaslaton, illetve néhány, a külföldön élő magyar állampolgárokkal, hontalanokkal kapcsolatos kedvezőbb szabályokat vezetne be; illetve ami szintén nagyon fontos, a közös önkormányzati hivatalok működésével összefüggő olyan módosítást tartalmaz, amely a gyakorlatban előfordult problémáknak a megoldását fogja a jövőben szolgálni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólási szándék nincs. Kérdezem tehát, ki támogatja ennek a 11 pontos bizottsági módosító javaslatnak a benyújtását. *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság tehát úgy döntött, hogy benyújtja ezt a módosító javaslatot.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk. Államtitkár asszonynak és munkatársainak köszönöm szépen az előterjesztő képviselőjét.

Egyes törvényeknek az új polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12824. szám); döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról, első helyen kijelölt bizottságként

Soron következik egyes törvényeknek az új polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló T/12824. számú törvényjavaslat, döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról.

Egy 11 pontos bizottsági módosító javaslat benyújtásáról van szó. Államtitkár urat köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál, és kérdezem, van-e a tárcának, illetve a kormánynek álláspontja a módosító indítvánnyal kapcsolatban. És Staudt Gábor képviselő úr előbbi jelzése alapján ha egy indokolást is kaphatnánk hozzá; Bárándy képviselő úr is jelentkezik ezzel az igénnyel – kérem tehát, ezt tegye meg. Parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Kormányálláspontról még nem tudok beszámolni, a szerdai ülésén fog dönteni a kormány. A tárca támogatja a tervezetben leírtakat.

Ahogy látjuk, ezekre két okból van szükség. Az egyik az, hogy önök is tárgyalták a civil szervezetekről szóló joganyag módosítására vonatkozó törvényjavaslatot, amely a civil szervezetek megszűnése vonatkozásában új szabályokat rögzít, ezt pedig a civil szervezetek nyilvántartásba vételi törvényén át kell vezetni, úgyhogy ez tulajdonképpen egy technikai módosítás. Ez az első komolyabb része a javaslatnak.

A másik komolyabb része az új polgári törvénykönyv módosítása. *(Dr. Staudt Gábor: Igen.)* Ezekről a javaslatokról folyamatos egyeztetés zajlott mind az érdek-képviselői szervekkel, mind pedig a kodifikációt előkészítő professzori körrel, tehát Vékás professzor úr álláspontját és egyeztetését is bírjuk ebben a körben. Úgyhogy kiérlelt javaslatokról van szó. Nagy része arról szól, hogy bizonyos EU-s irányelvek átültetését az új polgári törvénykönyv nem tudta maradéktalanul megvalósítani, egyrészt vagy információknak nem voltak birtokában akkor, a másik probléma pedig az volt, hogy bizonyos irányelvek akkor még nem

léptek hatályba, úgyhogy a javaslatok nagy része EU-s irányelvek harmonizációjával kapcsolatos.

Ezenkívül felmerültek olyan tartalmi problémák, amelyeket azóta vagy maga az előkészítést végző professzori kör, vagy a joggyakorlat jelzett, és ezek elvárása mindenképpen ildomos a Ptk. hatálybalépése előtt, hogy ne okozzon koherenciázavart.

Ha bármelyikkel kapcsolatban kérdés van, szívesen kitérek rá. Elég hosszadalmas a javaslat ahhoz, hogy pontok szerint végigmenjek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Először Bárándy képviselő úrnak, majd Staudt képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ahogy államtitkár úr mondta, valóban ez a legnagyobb probléma ezzel a javaslattal, hogy elég hosszadalmas. Ugyanis én úgy gondolom, hogy amikor egy még hatályba nem lépett polgári törvénykönyvhöz 67 helyen kell hozzányúlni, akkor az bizony bizonyos kodifikációs hibákat is vélelmezhetővé tesz. Természetesen indokolhatja önmagában az időmúlás azt, hogy egy még hatályba nem lépett nagy kódexhez módosító javaslatokat fűzünk, ezt én aláírom és el is ismerem, de én azt gondolom, hogy ennek a volumene nagyobb annál, mint ami megengedett. Ez vagy a szakértői munkacsoportnak a hibáját mutatja, vagy pedig a minisztériumi kodifikáció hibáját.

Mindenesetre én egy dologra föl hívnám a figyelmet. Volt már erre egy nagyon rossz példa. Talán emlékeznek a most is hatályban lévő büntető eljárásjogi törvényre, amelyen a hatálybalépés előtt számtalan módosítást hajtottak végre, és az a probléma vele – és ezt a gyakorló jogászok pontosan tudják –, hogy szinte alkalmazhatatlan vagy nagyon nehezen alkalmazható számos vonatkozásban, hiszen oly mértékben kazuisztikussá vált a még hatálybalépése előtt eszközölt módosítások kapcsán, ami valóban megnehezíti a jogalkalmazó számára az alkalmazhatóságot. Én csak remélni tudom azt, hogy az új polgári törvénykönyvvel nem hasonló lesz a helyzet, hiszen alapjában véve egy viszonylag hosszú előkészítő munka, és hadd mondjam azt, hogy kormányokon átívelő előkészítő munka eredményeképpen jött létre az új Ptk. Azt gondolom, ezt az értéket érdemes lenne megőrizni, és odafigyelni arra, hogy ne essen a jogalkotó, illetve a kormány abba a hibába, amibe beleesett a büntető eljárásjogi törvény kapcsán.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Már csak Tiborc legújabb panaszaként mondanám el, hogy nagyon jó, hogy ezt mindenki látta, professzorok, minisztérium, szakértők, de hát jó lenne, ha a legutolsó nem az alkotmányügyi bizottság lenne, amely a nevét adja hozzá. Ezt nem tartom túl elegáns eljárásnak. Ráadásul itt olyan szoros határidők talán nem kötnek minket, úgyhogy jó lett volna ezt kicsit korábban beterjeszteni, hiszen már eleve tudták, hogy hatályba fog lépni a polgári törvénykönyv. De hogy még a beterjesztett salátához is az utolsó pillanatban átfogó változtatásokat hoznak be, ez egyszerűen a képviselőknek és legfőképpen a kormánypárti képviselőknek is a semmibevétele. Bejön, nem baj, úgyis megszavazzák, kit érdekel – gondolhatják, pedig ez nem kellene hogy így legyen.

Köszönöm.

ELNÖK: Nem állítom, hogy feltétlenül hosszú idő állt rendelkezésre, de péntek dél körül ez már kiküldésre került a képviselőknek. Még egyszer, ezzel nem állítottam azt, hogy ez kellően hosszú idő volt.

Államtitkár úr, kíván-e reflektálni? Parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, csak röviden.

Biztosíthatom Bárándy képviselő urat arról, hogy a Ptk. alapelveit, szerkezetét, fő tartalmi eldöntött kérdéseit nem érinti a javaslat. Valóban nagy mennyiségűnek tűnik; bocsánat, Magyarország legnagyobb törvényéről van szó, több mint 1500 paragrafus, tehát ha ebbe picit belenyúl az ember, már az is viszonylag jelentős változásnak tekinthető, de értem azt, hogy ez így leírva egy komoly mennyiségnek tűnik. *(Dr. Bárándy Gergely bólogat.)* De higgyék el, hogy azokat a főbb kérdéseket, amelyeken több mint tizenkét éven át dolgoztak a szakértők, legyen szó egyetemi vagy gyakorlati emberekről, nem érinti a javaslat; illetve ha érinti valamely tartalmi kérdését, az is egy egyeztetett történet, nem pedig egy szimplán közigazgatási és igazságügyi minisztériumi javaslat. *(Dr. Répássy Róbert megérkezik az ülésre.)*

Úgyhogy átfogó változásnak nem tudnám tekinteni ezt, de mégis szükségesek ahhoz, hogy zökkenőmentesen beindulhasson a magánjogi élet 2014. március 15-e után. Úgyhogy kérem tisztelettel, a bizottság nyújtsa be a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja a bizottsági módosító javaslat benyújtását. *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság tehát úgy döntött, hogy benyújtja a módosító indítványt.

Államtitkár úr, azt a javaslatot teszem – ha elfogadja a bizottság –, hogy térjünk rá a hitelbiztosítéki törvényjavaslatra, mert az is itt van előttünk, és így szerintem gyorsabban tudunk haladni. Van-e ezzel kapcsolatban kifogás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor eszerint megyünk tovább.

A hitelbiztosítéki nyilvántartásról szóló törvényjavaslat (T/13054. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként

Soron következik tehát a hitelbiztosítéki nyilvántartásról szóló törvényjavaslat. 6 pontos az ajánlás, valamennyit Steiner képviselő úr nyújtotta be.

Az 1. pont vonatkozásában kérdezem az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem értünk egyet vele, elnök úr.

ELNÖK: Nem támogatja a tárca. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 2. pontról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 3. pontról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 4. pontról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

Az 5. pontról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 6. pontról kérdezem a tárca álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

Van egy 14 pontos bizottsági módosítójavaslat-tervezet. Kérdezem államtitkár urat, van-e ezzel kapcsolatban a tárcának álláspontja.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, egyetértünk a bizottsági módosító javaslat előterjesztésével; ez a tárca álláspontja.

ELNÖK: A tárca tehát támogatja a benyújtást. *(Jelzésre:)* Staudt Gábor képviselő úr azt kéri, kérdezzem meg, mi ennek az indoklása, illetve miről szól a javaslat. *(Dr. Staudt Gábor: Átnézték-e a bizottság javaslatát? – Derültség.)* Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából az indokolja a módosító javaslatot, hogy már a múlt bizottsági ülésen is felmerült kritikaként, hogy az új zálogjogi nyilvántartási rendszer a közhitelesség tekintetében lazít a hatályos konstrukción. Ha és amennyiben ez a kritika valós, az az új polgári törvénykönyvet illeti, ezt még egyszer aláhúzzuk, ugyanis az új polgári törvénykönyv az, amely rendelkezik a fontos szabályokról. Mi az eljárási rendszer tekintetében mégis igyekeztünk azokat az alapvető garanciákat beépíteni, amelyek mind a felek, mind a harmadik személyek érdekét szolgálja. Tehát tulajdonképpen ez a módosító

összevág azzal a kritikával, ami itt felmerült a múlt bizottsági ülésen, magyarul, egy szabályozottabb garanciákkal jobban övezett eljárási rendszert kíván létrehozni.

Hogy ne csak rébuszokban beszéljek, kötelezővé szeretnék tehát tenni, hogy a zálogjogon kívül is, az egyéb jogok tekintetében is a kötelezett félnek is regisztrálnia kelljen a nyilvántartásban, ezáltal a közjegyző, illetve maga a nyilvántartás meggyőződhetne arról, hogy valós személyről van szó, az adatai megfelelnek a valóságnak, és ez a hitelesség vélelmét magában hordozza.

Azonkívül fölmerült kritikaként az is, hogy mivel nyilatkozási elven alapuló nyilvántartásról van szó, annak tartalmi vizsgálata nélkül kerülnek be ezek a nyilatkozatok a nyilvántartásba, milyen módja van egy harmadik személynek, hogy ha sérelmes rá nézve a nyilatkozat tartalma, azt korigálhassa. Erre én azt válaszoltam a múltkorai ülésen Steiner képviselő úrnak, hogy bírósági eljárást lehet indítani, de érezve ennek az idődimenzióban rejlő problematikáját, egy bizonyítási szabállyal igyekeztünk ezeket a pereket gördülékenyebbé tenni, tehát az alperesnek, jelesül a nyilatkozattevének kell bizonyítania, hogy nyilatkozata valós, tartalmilag jogszabályszerű okiraton alapul, ezáltal a bírósági eljárások is gyorsulhatnak, amennyiben egy harmadik személy problémát érez a nyilatkozat tartalmában.

Úgyhogy ezeket kívánja elvarrni a bizottsági módosító indítvány. Köszönöm.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, csak egy rövid kérdésem van. Akkor tehát, ha jól értem, mindenkinek regisztrálnia kell, tehát ha valaki, mondjuk, egy zálogtárgyat szeretne adni, tehát kötelezett lesz, akkor először, az első alkalommal, hogy önála ez felmerül, akkor egy közjegyzőhöz el kell mennie, regisztrálnia kell a rendszerbe (*Dr. Czepek Gábor bólogat.*), és ezután ő ezzel a regisztrációjával, ahol meggyőződtek róla, hogy ő az a személy, akkor arra az ügyletre vagy a következő ügyletekre, amit szeretne kötni, ez már kiterjed, de első alkalommal ezt mindenképpen meg kell tennie, és ez egy pluszgarancia.

DR. CZEPEK GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Így van, képviselő úr. Valóban, mindenkinek első alkalommal regisztrálnia kell, ezáltal a közjegyző meggyőződik arról, hogy valós személyről van szó, az adatai megfelelnek a közhiteles nyilvántartási adatoknak. Ez után sem korlátlan a nyilatkozattételi jog, ugyanis ha elektronikus aláírással rendelkezik az adott ügyfél, akkor tud közvetlenül kommunikálni a rendszerrel, az elektronikus aláírás magában hordoz garanciákat, jogügylet-biztonsági ellenőrzéseket. Amennyiben nincs elektronikus aláírása az ügyfélnek – a legtöbb magyar állampolgár ilyen –, akkor a közjegyzőnél tudja megtenni ezt a nyilatkozatot. Elektronikus aláírása jellemzően ügyvédeknek van és nyilván nagyobb gazdasági szolgáltatóknak.

Köszönöm. (*Dr. Staudt Gábor: Köszönöm a választ.*)

ELNÖK: Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja a bizottsági módosító javaslat benyújtását. (*Szavazás.*) 18-an. Kik tartózkodtak? (*Szavazás.*) 6 tartózkodás mellett a bizottság tehát úgy döntött, hogy benyújtja a módosító javaslatot.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk. Turi-Kovács Béla képviselő úr Varga István képviselő urat helyettesíti.

Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12908. szám); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása (I.)

Visszatérünk az alapvető jogok biztosáról szóló T/12908. számú törvényjavaslatra. 3 pontos az ajánlás.

Az 1. pont Lendvai Ildikó képviselő asszony javaslata. Kérdezem Gulyás Gergely képviselő urat előterjesztőként.

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Nem támogatom.

ELNÖK: Az előterjesztés nem támogatja. Kérdezem államtitkár urat, van-e a tárcának, illetve a kormánynak álláspontja.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A tárca álláspontja, hogy nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: A tárca sem támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 4-en támogatják. A bizottság nem támogatta, az egyharmadot nem kapta meg.

A 2. pont Román István képviselő úr javaslata. Előterjesztő?

GULYÁS GERGELY (Fidesz): A 2. és a 3. pont összefügg, és technikai okokból nem támogatom, mert van egy módosítás, amelyik jobban orvosolja ugyanezt.

ELNÖK: És akkor ez a 3-asra is vonatkozik?

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Igen, természetesen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát a 2. pontot képviselő úr előterjesztőként nem támogatja...

GULYÁS GERGELY (Fidesz): És ismereteim szerint, bocsánat, elnök úr, de visszavonta Román képviselő úr ezt az indítványt.

ELNÖK: Mi nem tudjuk, nálunk még úgy szerepel mint benyújtott módosító indítvány. Mindjárt megnézzük, hogy technikailag kell-e róla döntenünk vagy sem.

Az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló törvényjavaslat (T/13053. szám); módosító javaslatok megvitatása

Addig azt javaslom, térjünk át az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló törvényjavaslatra T/13053. számon. *(Nincs ellenvetés.)* Úgy látom, ezzel problémája képviselőtársaimnak nincs.

Ez egy kétpontos ajánlás. Államtitkár urat köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál.

Az 1. pontban Habis László képviselő úr nyújtott be javaslatot. Kérdezem államtitkár urat.

FEKETE GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A tárca álláspontját tudom képviselni: Habis képviselő úr indítványából a 14. § (2), (3), (4) és (6) bekezdés módosítását nem tudom támogatni. A 15. §-t, amelyik a hatályba léptetést módosítaná, azt viszont támogatjuk.

ELNÖK: Tehát az 1-est nem támogatja, a 2-est támogatja a tárca.

Az 1-esről van először szó. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* Senki nem támogatta, így egyharmadot sem kapott.

A 2. pontra térünk át. A tárca tehát jelezte, hogy azt előterjesztőként támogatja. Hozzászólási szándékot nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Ki nem támogatta? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság tehát támogatta.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk. Államtitkár úrnak köszönöm szépen az előterjesztő képviseletét.

Gruber Attila képviselő úr Rubovszky György képviselő urat helyettesíti.

Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12908. szám); kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása (II.)

Visszatérünk az alapvető jogok biztosáról szóló törvényjavaslatához, ahol a 2. és a 3. pontban benyújtott módosító indítványt képviselő úr visszavonta; ez most már a nyilvántartásban is így szerepel, tehát azokról döntenünk nem kell.

Így ezt a napirendi pontot is le tudjuk zárni.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/13096. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

Soron következik a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló T/13096. számú törvényjavaslat általános vitája.

Államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csak egy rövid technikai tájékoztatás előtte, hogy a törvényjavaslat benyújtója a közigazgatási és igazságügyi miniszter, de a Belügyminisztérium és a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium közösen vettek részt a javaslat előterjesztésében, ezért majd a vita során a Belügyminisztérium képviselői is rendelkezésre állnak, hogy esetleg a felmerülő kérdéseket megvitassuk.

Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Amivel szeretném kiegészíteni az írásbeli előterjesztést, az az, hogy a törvényjavaslat miért is szükséges, miért látja úgy a kormány, hogy szükséges egy új törvényt alkotni a büntetések, intézkedések és kényszerintézkedések, valamint a szabálysértési elzárás végrehajtásáról.

Az elmúlt években több jogterületen, így a büntetőjog vonatkozásában is megkezdődött a hatályos és gyakran több évtizedes múltra visszatekintő jogszabályok felülvizsgálata, valamint ennek nyomán a szükséges reformok, módosítások végrehajtása. Ennek a komplex munkának hangsúlyos elemét képezi az átfogó igazságszolgáltatási reform, amelynek első állomásaként 2013. július 1-jével megtörtént a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépése. Az említett igazságszolgáltatás reform következő lépéseként már megkezdődtek az új büntetőeljárás kódex megalkotásának előkészületei is, a büntető joganyag átfogó megújítása keretében a trichotómikus rendszer harmadik pillérét képező büntetés-végrehajtási jog reformja is időszerűvé vált, különös tekintettel arra, hogy a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet számtalan módosítása nyomán a jogszabály belső koherenciája megbomlott, ami a normaszöveg átláthatóságát és a biztonságos, hatékony jogalkalmazást negatívan befolyásolta. Az új kódex megalkotásának szükségességét támasztja alá az az alapvető jogállami követelmény, amely szerint a legmagasabb jogszabályi szinten szükséges megjeleníteni azon

jogkövetkezmények végrehajtását, amelyek a személyi szabadság jogszerű elvonásával vagy korlátozásával járnak együtt.

A jelenleg hatályos normarendszer 34 éves múltra tekint vissza, és formáját tekintve törvényerejű rendeletként tagolódik be a magyar jogrendszerbe. A büntetés-végrehajtási jog esetében a legfontosabb jogforrás hierarchikus szintjének is tükröznie kell annak a jogrendszerben elfoglalt helyét és jelentőségét. Az új szabályozás mellett szóló érvként kell figyelembe venni a jogalkotásról szóló törvény 4. §-ában meghatározott követelményt, amely szerint ha egy tárgykört törvény szabályoz, törvényben kell rendezni az alapvető jogintézményeket és a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat is. A jelenleg hatályos végrehajtási rendeletek között ugyanis több olyan is található, amely olyan jogintézményeket szabályoz miniszteri rendeleti szinten, amelyek közvetlenül érintenek alapvető jogokat, ezért azok kizárólag törvényi szinten szabályozhatók. E szabályokat a jogalkotási törvényben meghatározott jogalkotási követelményeknek való megfelelés érdekében tehát törvényi szinten, az új büntetés-végrehajtási törvényben szükséges megjeleníteni.

Végül a törvényjavaslat kidolgozását indokolta a nemzetközi kötelezettségvállalásainknak való megfelelés szándéka, illetve az arra irányuló törekvés, hogy a társadalmi változásokra megfelelően reagálni képes, az elmúlt évek büntetés-végrehajtási tapasztalatait magába építő, új, tartalmát és szabályozási elveit és irányait tekintve modern büntetés-végrehajtási kódex szülessen.

Elnök úr, ezekben kívántam összefoglalni a törvényjavaslat előterjesztésének okait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Két részre bontanám a hozzászólásomat, ennek ellenére nem lesz nagyon hosszú. Az egyik egy műfaji kérdés, a másik pedig a tartalmi értelemszerűen.

Először is szeretném itt a bizottsági ülésen felvetni azt, hogy ha olyan jelentősége van ennek a törvénynek, mint ahogy államtitkár úr ezt elővezette most a bizottsági ülésen is – e vonatkozásban még nincs is vitám államtitkár úrral –, akkor én úgy hiszem, érdemes volna azt átgondolni, hogy méltó-e egy ilyen törvényt szerdán utolsó napirendi pontként, a bizottsági tárgyalás után két nappal egy körben tárgyalni, úgy, hogy egyébként még vezérszónoki felszólalói kör sincs hozzá. Magyarán szólva, azokat a törvényeket, amelyeket államtitkár úr egyébként sorolt, a polgári törvénykönyvet, a büntető törvénykönyvet, de megnézhetjük az összes kódexnek a tárgyalási módját és rendjét, legalább két körben tárgyalta az Országgyűlés, és vezérszónoki felszólalásokkal indult. Ehhez képest most meg akarja alkotni az Országgyűlés, ha jól tudom – de lehet, hogy ebben tévedek, de ha jól tudom –, az első büntetés-végrehajtási kódexét Magyarországnak. Korábban ilyen nem volt; a korábbi szabályozás, ahogy államtitkár úr is utalt rá, egy törvényerejű rendelet, és úgy tudom, azt megelőzően sem volt külön büntetés-végrehajtási kódex. Szóval, ezt akarjuk úgy megalkotni, hogy egy sima elsőkörös felszólalási sor van, amelyet szét lehet bombázni majd kétperces felszólalásokkal. Azt tudom tehát mondani, hogy ez az eljárás ehhez a témához tökéletesen méltatlan. Én úgy hiszem, hogy ennek megfelelő parlamenti tárgyalási rendet kellett volna biztosítani, és önmagában az, hogy mondjuk, egy kétkörös tárgyalás esetén nehezebb lett volna befejezni még ezen az ülészakon, én azt gondolom, nem érv. Ráadásul egyébként azt mondom, hogy be lehetett volna fejezni, de hogy mondjuk, egy vezérszónoki felszólalói kör miért nem érte meg az Országgyűlés munkáját meghatározó döntéshozóknak, azt én magam sem értem. Én úgy gondolom, ez elsősorban nyilvánvalóan nem a kormány felé kritika,

hanem az Országgyűlésben kritika, az Országgyűlés vezetése felé kritika, amire, én azt mondom, itt a bizottsági ülésen fel kell hívni a figyelmet, talán még lehet módosítani ezen a méltatlan helyzeten.

A másik, ami már a törvényjavaslat érdemét érinti, természetesen föl lehetne és talán érdemes is lenne fölhozni néhány olyan megállapítást, amely alapvetően nem a végrehajtási törvényekhez, hanem akár eljárásjoghoz vagy akár a büntető anyagi joghoz kapcsolódik, hiszen nagyon komoly kihatása van a büntetés-végrehajtási jogra és jogszabályokra, azonban én ezt nem teszem, majd nyilván erről picit bővebben a plenáris ülésen fogok szólni. Egy dolgot azért szeretnék kiemelni, már csak azért is, mert nem véletlenül, nyilvánvalóan nem jogforrás és semmi hasonló, de azt gondolom, jól mutatja a dolog jelentőségét, hogy az Országgyűlési Könyvtár, illetve kutatószolgálat is az egyik legnagyobb részt szenteli az összefoglalójában annak, hogy milyenek a börtönviszonyok, milyen a börtönhelyzet Magyarországon. Azt lehet látni, és itt azért, azt gondolom, erre utalni kell, hiszen ezek a területek abszolút egymásra hatnak, és nem lehet elválasztva beszélni róluk, hogy az, hogy megnövekedett a börtönnéesség, mondjuk, 2008 és 2012 összehasonlításában 117 százalékról 137 százalékra, ehhez képest egyébként a bűncselekmények vonatkozásában messze nem mutatható ki ilyen irányú pozitív változás, azaz a bűncselekmények száma, a közrend elleni cselekmények száma, vagyon elleni cselekmények száma valójában nem csökkent; csökkenés egyetlen ok miatt mutatható ki: mert megváltozott a szabálysértési és a bűncselekményi értékhatár, másban nem nagyon. Magyarán szólva, az a büntetőpolitika, amelyet önök képviselnek, én azt gondolom, ezekből a számokból – és ezt itt asztalra kell tenni szintügy – látható, hogy csődöt mondott, hiszen mást nem sikerült a bűnözés vonatkozásában elérni, mint hogy a börtönnéességnek a száma növekedett, és ez óhatatlanul, ha a kormány ezért valamit tenni akar, és remélem, tenni tervez, akkor az súlyos milliárdjaiba fog kerülni a magyar adófizetőknek, anélkül, hogy bármilyen eredményt egyébként sikerült volna elérni.

Én örülök annak, hogy a büntetőkódex megalkotását egy viszonylag hosszas szakmai munka készítette elő, és annak is örülök, hogy legalábbis én úgy látom az elénk terjesztett törvényjavaslatból, hogy azokat az eredményeket, amelyeket – ha jól emlékszem – szintén 2004-ben dolgozott ki egy szakértői bizottság, és azóta a minisztériumban megtalálhatóak ezek az anyagok, azokat felhasználták és beépítették ebbe a javaslatba. Nyilvánvalóan látszanak bizonyos súlyponteltolódások, de én azt gondolom, alapvetően egy olyan törvényjavaslatról beszélhetünk, amelynek az általános vitára bocsátását éppen ezért a mi frakciónk is a bizottságban támogatni fogja. Mindazonáltal két vagy három dolog, azt gondolom, kiemelést érdemel; és itt megint nem megyek bele olyan részletszabályokba, amibe, úgy hiszem, legfeljebb a plenáris ülésen fogunk tudni belemenni.

Az egyik, hogy az adat... – bocsánat, még én sem tanultam meg pontosan ezeknek az új hivataloknak a nevét. Szóval, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke levelet írt államtitkár úrnak – így talán, mivel ebben közvetlenül érintett, fog tudni erre válaszolni –, amelyben azt írja, összefoglalva, hogy az adatigénylési célok túl általánosan kerülnek megfogalmazásra, és ez sérti az infotörvény egyes rendelkezéseit. Én azt szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, hogy ezeket sikerült-e orvosolni, vagy esetleg nem értenek egyet az új – hadd fogalmazzak így – adatvédelmi biztosnak vagy adatvédelmi hatóság elnökének az álláspontjával.

A második ilyen probléma a hatóságvizsgálati lapból derült ki – és ez számomra megdöbbentő volt –, ahol azt írják, hadd idézzek két mondatot szó szerint ebből: az előterjesztés a pártfogó felügyelői szolgálat részéről új közfeladatok ellátását igényli, melyre vonatkozóan az igazságügyi szolgálatok költségvetése egyáltalán nem nyújt fedezetet. A másik ilyen mondat: elengedhetetlen a pártfogó felügyelői feladatokat ellátó kormánytisztviselők létszámának bővítése, a fentiekén túl a kormánytisztviselők munkájának

technikai háttérét is meg kell teremteni, valamint az adminisztrációs és utazási költségekre is forrást kell biztosítani. Azaz számomra ez azt mutatja, hogy a hatásvizsgálati lap szerint a törvény végrehajtásának feltételei nem teljes mértékben adottak. Ezt én, őszintén szólva, komoly problémának érzem.

S a harmadik, talán leginkább érdemi kifogás, államtitkár úr, nagyon sokszor került már szó ebben a bizottságban és csak ebben a kormányzati ciklusban is az előzetes letartóztatásról és annak szabályrendszeréről. Én nem látom azt, hogy orvosolnák azokat a kifogásokat, amelyeket megfogalmaztak az érintett szakmák, gondolok itt a büntetés-végrehajtási vezetőkre, az ügyvédi kamarára, a bíróságokra, az ügyészségre, a rendőrség képviselőire, aminek egy része fellelhető volt egyébként a már oly sokszor idézett albizottsági jegyzőkönyvekben, amely ülések ebben a témában kerültek megtartásra, részben pedig egyébként, ha államtitkár úr ismeri – nyilván ismeri, hiszen ebben a témában most egy komoly törvényjavaslatot terjesztettek elő – a tudományos háttérét ennek a témának, akkor szinte nincs olyan ezzel foglalkozó gyakorlati szakember vagy jogtudós, aki ne mondaná azt, hogy komoly és súlyos problémák vannak az előzetes letartóztatás szabályrendszere körül. Ennek egy része a büntető eljárásjogban keresendő, akár még az anyagi jogban, de egy másik része a büntetés-végrehajtási jogszabályokban. Az például – hogy konkrétan rátérjek a bv-jogra –, hogy gyakorlatilag rosszabb körülmények között tartják fogva az előzetes fogvatartottakat, mint azokat a személyeket, akik fegyházbüntetést, tehát a legsúlyosabb fokozatot kapják, ez az egyik olyan kritikai megjegyzés, ami elég gyakran elhangzik a szakemberek részéről. Mondja meg nekem azt, államtitkár úr, legyen szíves, ha én ezt rosszul látom, de a büntetés-végrehajtási kódexben, az újbán ez nem fog változni, ha jól értem. Márpedig én úgy hiszem, hogy ha egységes és modern büntetés-végrehajtási törvényt szeretnénk alkotni, akkor az előzetes letartóztatás körülményei vonatkozásában alapvető változásokat kellett volna eszközölni.

Az, hogy olyan embereket, akiket később vagy elítélnek, vagy felmentenek, még egyszer mondom, akár olyan bűncselekmények esetében is, ahol a bíróság jellemzően a törvény szerint nem szab ki fegyházbüntetést, csak fogházbüntetést vagy börtönbüntetést, ezeket az embereket is olyan módon és olyan körülmények között tartják előzetes letartóztatásban, ami a fegyházbüntetés fokozatának felel meg. És ráadásul még a szabályrendszer, tehát nemcsak az elhelyezés, de a rájuk vonatkozó szabályrendszer is – gondolok itt például arra, hogy mennyi ideig és milyen célból hagyhatják el a zárkát – a fegyházbüntetéshez hasonlít.

Nem szeretnék túl sokat erről a témáról szót ejteni, államtitkár úr, hiszen azt gondolom, pontosan érti és tudja, mik ezek a problémák. Én azt szeretném kérdezni önöktől mint kormány képviselőitől, hogy miért nincs az előzetes letartóztatás rendszerében az elhelyezés vonatkozásában legalább gyökeres változás.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi képviselő úré a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Az előttünk fekvő törvényjavaslat, mint ahogy a javaslat is írja, a büntetőjog, a büntetőpolitika trichotómikus rendszerének egyik legjelentősebb oszlopa. A büntető törvénykönyv, a büntetőeljárás törvény, kódex, illetve a büntetés-végrehajtás, a három együtt teheti ki azt a rendszert, ha jó szabályokat tartalmaz és jól működtetik és kellő pénz van a rendszerben, akkor ez a három jogszabály, intézményi háttérrel együtt, jól működtetve alkalmas lehet arra, hogy megvédje a társadalmat a bűnözéstől. Ez a fő szempont, hiszen ez egy ilyen büntetőpolitikai cél, amelyet nekünk követni kell.

Én nem akarok most hosszan nyilván az általános vita területére tartozó további elméleti fejtegetésbe belebocsátkozni. Annyit szeretnék előrebocsátani, hogy egyrészt mivel a kormány előterjesztéséről van szó, ezért tárgysorozatba-vételi vitára nem kerül sor, az általános vitára alkalmasságról kell döntenie. Az én személyes véleményem szerint alkalmas az általános vitára ez a javaslat, azzal, hogy úgy gondoljuk, számos elemében lehet még jobbá, még hatékonyabbá tenni. Erről fognak majd még beszélni képviselőtársaim. Staudt Gábor képviselőtársam tartott is a hétvégén egy sajtótájékoztatót, és úgy fogalmazott, ha jól emlékszem, hogy báránybőrbe bújtatott farkas... *(Dr. Staudt Gábor közbeszólására:)* Farkasbőrbe bújtatott bárány? *(Derültség.)* Hát, ez érdekes... *(Derültség.)* Akkor ezt ő majd elmondja, akkor inkább én nem interpretálom, hogy ő mit gondolt erről. *(Derültség.)*

Egy a lényeg, hogy bizonyos szempontból vannak olyan elemei a törvénynek, amelyek aránytalan, indokolatlan könnyítésekre biztosítanak lehetőséget. És hozzáteszem: sokkal egyszerűbb az egész büntetés-végrehajtás ügye annál, mintsem ami a múlt héten történt, hogy küldjük börtönbe az ároktói gyilkost életfogytig előzetesbe, és akkor megoldódik az ügy. Bocsánat! Az ároktói gyilkost el fogják ítélni, utána ő is elítélt lesz. Puff! Máris bekerült ebbe a harmadik lábba, a büntetés-végrehajtás rendszerébe. Ha nem életfogytiglanra ítélik, akkor valamikor rászabadul a társadalomra – vagy nem? Tehát rengeteg kérdés van.

Egyet kell érteni a javaslatnak azzal a szemléletével, hogy irányváltás kell a büntetés-végrehajtásban – parancsnok úrral az emberi jogi bizottságban már váltottunk eszmét erről a javaslatról. Bevallom őszintén, az indokolásban én azt vártam volna, hogy azért a sanyarú magyar valóság jelenjen már meg benne! Hát jelenjen már meg benne! Ne csak az egyébként nagyon korrekt országgyűlési képviselői információs szolgálat korrekt összeállításából értesülünk arról, hogy milyen zsúfoltsági adatok vannak, milyen az ügynevezett visszailleszkedési arány, milyen az elítéltek elhelyezkedési aránya, amiről egyébként mindjárt kérdezem is parancsnok urat – aki egyébként nagyon korrektan az emberi jogi bizottságban helyre tette a számokat, hiszen a kezünkben levő információs szolgálati anyagban 160 százalékos a telítettség az adatok szerint, ő ezt pontosította, mai napi adatot mondott; de nem lövöm le a poént, talán elmondja majd itt is. De azt hiszem, valami 146 százalék, ha jól emlékszem, a telítettségi adat. *(Derültség. – Közbeszólás: Nem lövi le.)* De nem, a pontos számokat, a mögötte álló tényleges számot, hogy mennyi a férőhely és mennyi a fogvatartott, azt ő tudja pontosan elmondani. Egy a lényeg, hogy Szerbia után a második legrosszabb helyen vagyunk Európában a telítettségben. Ez egyrészt dráma; más szempontból, szerintem, ha lenne ilyen felmérés – és hadd kérdezzem meg parancsnok úrtól, van-e ilyen felmérés –, hogy a büntetés-végrehajtási állomány, tehát a saját életüket, testi épségüket a társadalom védelme érdekében kockáztató emberek fizetési mutatói európai szinten összevetve hogyan állnak, mert szerintem ebben is az alsó fertályban vagyunk. Az, hogy 80-90 ezer nettó forintokért szembesülni ezeknek az embereknek nap mint nap nagyon kemény bűnözőkkel, az ő arroganciájukkal, az ő napi feljelentéseikkel... Bocsánat, ez ismeretlen jelenség sokaknak szerintem: napi rendszerességgel jelentik fel a bv-öröket az elítéltek! Szívatják őket, napi rendszerességgel kell járniuk nyomozó ügyészségre, napi rendszerességgel kell járniuk bíróságra, ne adj' isten, talán még börtönbe is, ha éppen összebeszél tíz elítélt, és azt mondja, hogy engem vegzált az egyik ór. Tehát egyelőre úgy tűnik, amit szoktunk látni amerikai filmekben büntetés-végrehajtási intézményekről, hogy egyes intézményekben az elítéltek gyakorolják a hatalmat. Azért jó volna ennek véget vetni!

És jó volna annak is véget vetni, hogy az előzetesbe kerülő emberek gyakorlatilag ugyanolyan helyzetben vagy akár még rosszabb helyzetben vannak, mint a jogerősen elítéltek. Ezt Budaházy György személyén keresztül láttam személyesen, két és fél éven keresztül jártam be hozzá, és nap mint nap tapasztaltam, hogy a fegyház „R” fokozatában van egy előzetesben levő, úgy, hogy neki védekeznie kellene, neki elvileg még a saját ügyében kellene tanulmányozni a 30 ezer oldalas anyagokat, s a többi, s a többi, tehát elég nehéz helyzetbe

kerül. Nyilván helyes és indokolt lehet az előzetes alkalmazása, ha tartani kell szökéstől, nyomozás megghiúsításától, egyéb okok fennállnak, általános, különös okok. De nehogy már, bocsánat, egy jogerősen elítélt élethelyzetében kell legyen egy ilyen ember! És annyira rosszul működik a rendszer Magyarországon, sokakat felháborított, hogy Hagyó Miklós esetében a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság Hagyónak ítélt kártérítést a kellemetlen viszonyok miatt. Ez politikailag is kellemetlen, de emberi jogilag is elgondolkodtató, hogy ennek miért kell így lennie. Egyébként Budaházy György is kapott, pont az előzetesével kapcsolatban, egyezség keretében kártérítést a magyar államtól.

Visszakanyarodva tehát, nagyon is osztani lehet azt a célt, amelyet úgy foglal össze a javaslat indokolása, hogy döntő szerepet kell kapjon a visszatérítés, tehát a társadalomba való visszatérés; rugalmasság, káros hatások minimalizálása, pragmatizmus, az elítéltek hatékonyabb oktatása, foglalkoztatása, a szabadulás utáni jogkövető életmód kialakításához szükséges feltételek biztosítása. Nyilván kétfajta elítélti csoport van. Az egyik, aki menthetetlen a társadalom szempontjából, nem lehet vele mit csinálni; a feje tetejére állhat bárki, ő nem fog megváltozni, egy konok bűnelkövető marad. Vele szemben egy szigorúbb rendszert kell működtetni, nagyon kemény rezsim kell legyen; minél kisebb esélyt kell adni arra, hogy a társadalomba visszatérhessen, vagy legalábbis ha a büntetését tölti, akkor a legkeményebb büntetést kapja. Tehát, hogy mondjam, érezze a húsán, a bőrén, hogy nem jó dolog börtönben lenni. Mert egyébként sok esetben nem így van. Ugye, gyakorlatilag kóser ételt rendel Tasnádi Péter, s a többi, s a többi; tudjuk ezeket a történeteket. Hálózatok működnek, sajnos, korrupttá tett vagy kényszerített bv-örök segítségével megy be a mobiltelefon, megy be a drog, megy be itt sok minden. Tehát nagyon-nagyon nagy változás kell.

És hogy mennyire nehéz történetben vagyunk, azt mutatja, éppen a The Economist hetilapnak egy pontosan ezzel foglalkozó cikkét tartom a kezemben, amely az amerikai valóságot foglalja össze. Ez röviden úgy foglalkozható össze, hogy három éven belül az elítéltek kétharmada visszatér a börtönbe, és nem látogatóként. Magyarországon a helyzet, ha jól értettem parancsnok úr szavait az emberi jogi bizottságban, közel fele, tehát 44-48 százalék között van, tehát közel az elítéltek fele visszatér, visszaköszön. Napi 2500 forint az eltartásuk költsége. Számoljunk kicsit utána, hogy mi éri meg jobban: oktatni, embert formálni, lehetőséget adni számára, hogy megismerhesse, mondjuk, valamelyik vallás tanításait – nyilván börtönmisszióra gondolok, nagyon fontos szerepe van. Az amerikai rendszerben elfogadtak nemrégiben egy Second Chance Actet, egy „második esély” törvényt; ugye Amerikából jött elvileg a „három csapás” törvénye is, ami tetszik nekünk, és jó, hogy van. Bár most látok egy ilyen esetet, hogy míg Rezešová úrnő hat évet kapott fogházban első fokon, addig egy erőszakoskodásba fajuló, hajléktalan által elkövetett vita, ahol egy paplant hozzávágott valakihez, ezért tizenegy év letöltendő börtönbüntetést kapott, fegyházban. Tehát nem igazán jó a rendszer. És az amerikai rendszer azt célozza, hogy hihetetlen mennyiségű pénzt költenek az elítéltek képzésére, oktatására, a társadalomba visszailleszkedésének elősegítésére, és bámulatos eredményeket érnek el olyan megyékben, ahol ezt a módszert alkalmazzák. Én oda is adtam parancsnok úrnak ennek a cikknek a másolatát, felhívva a figyelmét arra, hogy ez az az irány, amelyet követni kell.

Ilyen szempontok vannak tehát, amelyek alapján nekünk mérlegelni kell a javaslat megfelelőségét. Én nagyon remélem – és erre kérek egyértelmű választ –, hogy a szakma, tehát a büntetés-végrehajtással foglalkozó szakma, így például az ELTE kiváló professzora, Kabódi Csaba tanszékvezető tanár úr vajon kapott-e lehetőséget arra, hogy konzultáljon, véleményt fejezzon ki ebben az ügyben, és egyáltalán a szakma mit szól ehhez. De még egyszer mondom, nagyon jó lett volna, és a jogalkotási törvény is előírja, egy látólatot kapni a büntetés-végrehajtás mai rendszeréről. A nemzetközi hivatkozások nagyon jók egyébként, és fontosak is. A liberális jogvédők rendszeresen kiszakítják, hogy zsúfoltak a körülmények,

jaj, istenem, szegény rabok, milyen szörnyű ez. Tehát ez nem egy egyszemléletű dolog. Nyilván, ha egy arra irányadó eljárásban elítélnék valakit egy bűncselekmény miatt, akkor ő úgymond megérdemli, tehát azért ne sajnáljuk már önmagában, hogy bent ül. De nyilván emberhez méltatlan, kínzásszerű körülményeket nem lehet elszenvedni, márpedig Magyarországot rendszeresen kínzás, tehát a 3. cikkbe, az emberi jogi egyezmény 3. cikkébe ütköző események miatt marasztalják el.

Meg kell teremteni tehát az egyensúlyt abban, hogy a társadalom jogos elvárása az iránt, hogy a kemény bűnözők bűnhődjenek, tehát legyen nekik rossz, kellemetlen a börtönbüntetés, de ugyanakkor aki vissza akar térni a társadalomba normális emberként, szeretne életlehetőséget kapni, munkalehetőséget kapni, képzést kapni, hasznos tagjává válni a társadalomnak, annak a számára pedig nyissunk meg minden lehetőséget. Szerintem ilyen szemléletű módosító javaslatokat fogunk előkészíteni.

A magam részéről, a személyes véleményemet mondom, én támogatom a javaslat általános vitára alkalmasságát, azt hozzátéve, hogy azért lehetőleg zárjunk be minden olyan kiskaput, amely, mondom, indokolatlan puhaságot vagy kedvezményeket biztosít, és teremtünk minél több olyan lehetőséget, ami arról szól, hogy igenis, a büntetésnek az elrettentő hatása érvényesüljön, és ez párosuljon a hatékony nevelő hatással is egyidejűleg.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, csak röviden szeretnék szólni, elnök úr, mert Gaudi képviselőtársam sok mindent elmondott.

Azt szeretném megindokolni, hogy én tartózkodni fogok az általános vitára alkalmasságnál, megmondom, miért. Én úgy látom, alapvetően egy nyugati jellegű, északi jellegű tervezet áll előtünk, és a magyar viszonyokra én ezt minden esetben vagy a legtöbb esetben túl megengedőnek tartom, lévén, hogy különbséget kell tenni markánsan, ahogy azt Gaudi képviselőtársam is mondta, a között, hogy vannak emberek nagyon sokan a börtönben, akik nem kívánnak megváltozni, és a börtönt egyfajta továbbképzésnek, és nem oktatási, hanem bűnözési továbbképzésnek és melegedőnek tekintik. Sajnos ez a realitás.

Az összecszerúséget, amit Gaudi képviselőtársam megemlített, amit a jegyzetben kaptunk, Garamvölgyi László nyilatkozott úgy, hogy 2300 forintba kerül naponta egy rab eltartása. Én jóval magasabb összegről tudok, 8000 forint körüli összegről. Szerintem itt valami lefelé kerekítés van; lehet, hogy itt nem számoltak bele mindent. Ezt esetleg nagyon várnám, ha a parancsnok úr erre tudna válaszolni, hogy mik az önök adatai.

Úgy gondolom, az a szemlélet, ami bizonyos esetekben jó és bizonyos esetekben támogatható, hogy próbáljuk meg a társadalmi integrációt elősegíteni, annak a számára, aki ezt kívánja, de ez sok esetben, mivel ez a szemlélet úgy általánosságban meghatározza az új bv-kódexet, nem találkozik azzal, hogy bizonyos elkövetői csoportoknál vagy elkövetőknél bizony az elrettentést kell továbbra is mint eszközt fenntartani. Kimenő, kimaradás, látogató külső helyszínen fogadása, magánelzárás lerövidítése – én ezt nem látom kellően elrettentőnek. Alapvetően az elkövetőknek börtönben kell lenniük, főleg, aki nem kíván visszailleszkedni, és nem engedhető meg az, hogy a társadalom úgy gondolja, hogy valakit börtönbe zártak, de mondjuk, hétvégére hazajár, meg fizetett szabadságot vesz igénybe. Nem ez az, amit a társadalom legfőképpen elvár.

A munka továbbra is jutalom, ami jelen állapotban – tudom, hogy erőfeszítések voltak, és előrelépés is történt a rabmunka terén, tehát hogy az, aki szeretne dolgozni, nagyobb arányban tud, és hasznos munkát is tud végezni. De meg kell teremteni annak a lehetőségét, és ezt is hiányolom a tervezetből, hogy a munka lehet büntetés is, azoknak, akik nem szeretnek dolgozni, és kellő körülményeket lehet ehhez teremteni, akár a bányamunkát, bármennyire is furcsa; onnan nem tud megszökni egy életfogytos sem (*Dr. Gaudi-Nagy*

Tamás: Uránbánya! Pécsi uránbánya!), ha leküldik, és ott egy kicsit dolgoznia kell. (Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Tele vagyunk uránnal. Bár lehet, hogy már el van adva valakinek.) Tehát én ezt is hiányolom.

Ezt lezárva, ezért tudok csak tartózkodni, mert egyrészt megértem azokat az előrelépési javaslatokat, de egy nagyon fontos csoportot, a megátalkodott elkövetőket, akik már amikor bemennek is, elmondják sokszor, hogy ha kijönnek, akkor ott folytatják, ahol abbahagyták, és ettől eltántoríthatatlanok, ezt nem tudja kellőképpen kezelni, és a társadalom erre várna leginkább a válaszokat. Úgyhogy ennek a szellemében én csak tartózkodni tudok, és majd az általános vitában elmondom a részletes indoklásomat is.

Köszönöm.

ELNÖK: Még Ipkovich képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nekem is inkább kérdéseim vannak, mint vélemények. Elnézést kérek, tényleg nem tudtam kellő alapossággal átnézni az előterjesztést.

Én inkább a szándékok felől érdeklődnék. Ha igazak azok az előzetes hírek, amit az interneten is olvasunk, hogy nőtt az elmúlt időszakban az előzetes letartóztatások száma, túlterheltebbek lettek a börtöneink, megfogalmazódik az az igény, amit Staudt képviselőtársam is mondott, hogy itt az elrettentés az igazi visszatartó erő, és tulajdonképpen ezt a célt kellene hogy szolgálja a büntetés-végrehajtás, akkor az hogyan egyeztethető össze a társadalomba való visszailleszkedéssel, a családi kapcsolattartással és egyéb olyan dolgokkal, amiket itt célként fogalmazott meg? Hogy eldöntöttük-e tulajdonképpen a prioritásait a büntetés-végrehajtásnak: elrettentő börtönt akarunk, vagy olyan börtönt akarunk vagy fogva tartást vagy fegyházat vagy fogházat, ami a letöltött büntetés után segíti a visszailleszkedését az elkövetőnek? Itt én egy kicsi ellentmondást látok, mert ha ezt a prioritást fogalmazom meg, az is bizonyos eszközöket feltételez a büntetés-végrehajtásban, ha a másikat, az is bizonyos eszközöket feltételez.

Az igazi dilemmám nekem az, hogy van-e erre pénz és lesz-e erre pénz, hogy ezt mi megcsináljuk, amit itt megfogalmaztunk. Mert én eléggé otthon vagyok a büntetőjogban, a szakmám okán is, és azt látom, hogy kicsit a hatóság arrafelé mozdult el az utóbbi időszakban, hogy legyen az az elkövető lecsukva, mert ott van az elrettentés helye, és legyen a vizsgálat alá vagy nyomozás alá vont személy is előzetes letartóztatásba téve, mert az kényelmesebb a hatóságnak, meg egy kicsit azért előre hozott büntetésként is lehet azt kezelni. Ezt a fajta szemléletét a hatóságnak elfogadva akarunk-e ehhez idomítani egy büntetés-végrehajtást, vagy pedig ezzel ellentétes a célunk? Szóval, én nem igazán látom azt a stratégiai célt megfogalmazva – biztosan azért, mert nem láttam kellően mélységében ezt az anyagot –, merre menjen el ez a büntetés-végrehajtás: neveljek, visszailleszsek, vagy pedig elrettentsek? Én úgy gondolom, ez a kettő élesen elválik egymástól, és meg kellene fogalmazni markánsan ezeket a célokat, vagy ezt, vagy azt. És ha megfogalmaztuk, hozzá kellene rendelni az anyagi témát is, mert abban viszont egyetértek az előttem szóló képviselőtársaimmal, hogy az az anyagi elismertség, ami a büntetés-végrehajtás dolgozóit illeti, hát, enyhén szólva hagy némi kívánnivalót maga után. Tehát azok a kívánalmak, feltételrendszerek, amit tőlük megkövetelünk, nem igazán áll arányban az ő keresetükkel – azt is át kellene nézni, van-e erre lehetőség, előterjesztés, szándék vagy egyéb.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát lezárom, tekintettel arra, hogy további hozzászólási szándékot már nem láttam.

Megadom a szót válaszára államtitkár úrnak, és természetesen, ha szeretné, parancsnok úrnak is megadom a szót.

Válaszok, reflexiók

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Igen, magam is kérni szerettem volna, elnök úr, hogy ketten válaszolhassunk.

Először szeretnék azokra a kérdésekre válaszolni, amelyekről úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat egészének előkészítésével, szakmai vélemények beszerzésével, valamint a koncepcionális kérdésekkel kapcsolatban merültek föl.

Bárándy képviselő úrnak arra a megállapítására, hogy az Országgyűlés ezt hogyan tárgyalja, ez a kormány hatáskörén kívül esik. A törvényjavaslat lényegében 2015. január 1-jén lépne életbe, illetve vannak részei, amelyek 2016-ban. Tehát, hogy úgy mondjam, a kormányon nem múlna az, hogy az Országgyűlés ezt milyen menetrendben tárgyalja. Ez az első megjegyzésem.

A második az előkészítéssel kapcsolatos. Az előkészítésben a Belügyminisztérium nagyon széles körű társadalmi és szakmai egyeztetést folytatott le. El tudná itt mondani helyettes államtitkár asszony, hogy hány szervezetnek és hogyan küldték meg. Gyakorlatilag egy hónapon keresztül érkezhettek a vélemények, észrevételek. Tehát én azt gondolom, hogy amit a közigazgatási egyeztetés vagy a társadalmi egyeztetés kifejezés alatt értünk, az maximálisan teljesült. Az kétségtelenül igaz, hogy az Országgyűléshez viszonylag későn, azaz a múlt héten érkezett meg a törvényjavaslat, ehhez képest már most szerdán tárgyalja majd az Országgyűlés. De a társadalmi és szakmai egyeztetése alapos volt a törvényjavaslatnak.

Koncepcionális kérdések. Én már a 2010-es országgyűlési választások óta figyelemmel kísérem azt, hogy a Jobbik hogyan aposztrofálja, milyen jelzőkkel aggatja tele a börtönviszonyokat, kezdve onnan, hogy wellnessbörtönöknek nevezték ezeket a börtönöket; most éppen legfrissebben Gaudi képviselő úrtól itt a Szerbiával való összehasonlítást hallottuk. Nem is azt szeretném mondani, hogy a Jobbik döntse el, hogy most akkor ezek a magyar börtönviszonyok kegyetlenek-e vagy túlságosan is komfortosak az elítélteknek, hanem hogy ha ez a képük a börtönviszonyokról, akkor nagyon nehéz ebből helyes válaszokat adni a jogalkotási feladatokra. Mert való igaz, hogy egyesek számára kényelmes a börtön, mások számára meg borzalmas; ideértve egyébként Bárándy képviselő úrnak azt a felvetését is, hogy az előzetes letartóztatásra milyen szabályok vannak. Valószínűleg az igazság a két állítás között van, se nem wellness, se nem kegyetlen a magyar börtönrendszer, hanem differenciált, legalábbis hiszek abban, hogy differenciált, tehát egyes elítéltek számára valóban elrettentő hatást jelentenek a magyar börtönviszonyok, más elítéltek számára pedig megadja azt a lehetőséget, hogy visszailleszkedjenek a társadalomba. Erről a differenciálásról majd a tábornok úr fog mondani néhány szót, hogy hogyan segíti a törvényjavaslat azt, hogy megfelelő válaszokat adjon a büntetés-végrehajtás az elítéltek megfelelő csoportjai számára.

Arra a kérdésre, hogy van-e elegendő pénz, és hogy a hatástanulmányok mit tartalmaznak, Bárándy képviselő úr, a hatástanulmányokban foglalt megállapítások a 2013-14-es évet tekintik, de ahogy mondtam, a törvényjavaslat jelentős része majd csak 2015-ben lép hatályba. Igaz, hogy addig fel kell készülni a hatálybalépésére, de tulajdonképpen a 2014-es és 2015-ös költségvetésnek, sőt majd a 2016-os költségvetésnek kell tartalmaznia a vonatkozó forrásokat. Szerintem az a korrekt, ha a kormány felhívja a figyelmet rá, hogy ennek a törvénynek az elfogadása bizonyos költségvetési kihatásokkal jár, és nyilván ezt a költségvetési hatástanulmányt készítette el az előterjesztő két tárca. Tehát lesznek ennek költségvetési hatásai, különösen a férőhelybővítés kapcsán. A férőhelybővítés, ahogyan elhangzott itt a 146 százalékos adat, ha jól emlékszem, ennyi a telítettség, hozzáteszem, direkt megkérdeztem parancsnok urat, hogy mennyi volt ez a kormányváltásnál, és az ő adatai szerint 132 százalékos volt 2010-ben a telítettség. Tehát amikor arról beszélünk, hogy

férőhelyeket kell bővíteni, új férőhelyeket kell létesíteni, akkor elég régi problémáját kell orvosolni a büntetés-végrehajtásnak. Tehát nem új keletűek ezek a problémák. És a kormány nemcsak arról döntött, hogy ezt a törvényjavaslatot beterjeszti az Országgyűlésnek, hanem a kormány támogatja a férőhelyek bővítését, konkrétan az én adataim szerint 2014-15 folyamán még 3539 férőhellyel kívánja bővíteni a magyar büntetés-végrehajtást a kormány. Ennek egyébként a 71 százaléka meglévő intézeteken belüli férőhely-kapacitásoknak a bővítése, és egy új, 1000 férőhelyes büntetés-végrehajtási intézetnek a létesítése Észak-Magyarországon. Tehát a kormány tudja, ismeri ezt a problémát, és nem csak a jogszabályi változásokat kezdeményezte a kormány, tehát nemcsak az új törvényjavaslatot, hanem a férőhelyek bővítésére is biztosítja, vagy legalábbis kéri az Országgyűlést, hogy a költségvetési forrásokat biztosítsa majd az Országgyűlés.

Még egy utolsó mondat az előzetes letartóztatás kérdéskörében. Az előzetes letartóztatás diagnózisában én személy szerint egyetértek a Bárándy képviselő úr által elmondottakkal, illetőleg sok szakmai kritikával, akik az előzetes letartóztatás intézményét, körülményeit, s a többi, kritizálják, én személy szerint egyetértek ezekkel, és azt gondolom, hogy az előzetes letartóztatás valóban számos szempontból reformra szorul. De ez részben nem büntetés-végrehajtási kérdés, hanem büntetőeljárás kérdés, és ugyebár a kormány elindította az új büntetőeljárás kódex előkészítését, tehát ott kell szerintem számon kérni az előzetes letartóztatás feltételeire és elrendelésének körülményeire vonatkozó új szabályokat. Ami pedig ennek a büntetés-végrehajtási részét illeti, néhány rendelkezést tartalmaz a törvényjavaslat, ami újdonság, és ezekre külön felhívjuk majd a figyelmet. Tehát vannak azért megoldási javaslatok arra, ami a büntetés-végrehajtásban is az előzetes fogvatartottak érdekeit szolgálja. De azt tudom mondani, az igazi áttörést az jelentené, ha az ügyészi és a bírói gyakorlatot tudnánk megváltoztatni, tehát egyrészt az előzetes letartóztatás elrendelését indítványozó ügyészség gyakorlatát, másrészt pedig a bíróságok gyakorlatát kellene megváltoztatni ahhoz, hogy javuljon az előzetes letartóztatások helyett például a házi őrizetek elrendelése.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Parancsnok úr, parancsoljon!

CSÓTI ANDRÁS (Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget. Az idővel nem kívánok visszaélni, de néhány általános megközelítést elmondanék.

Az első, hogy milyen büntetés-végrehajtást szeretnénk: olyan büntetés-végrehajtást, amely egyéniesített, differenciált; amelynek a reintegrációs célok megvalósítása áll a középpontjában; szakmai palettát nyújt, ahol az elítélt önkéntesen dönti el – bocsánat, részint önkéntesen –, hogy melyik rezsimben tölti a szabadságvesztés büntetését. Éppen ezért a legfontosabb szakmai újítás ebben a törvényjavaslatban, ha elfogadásra kerül, ez a kockázatelemzési és -kezelési rendszer, a központi módszertani és diagnosztikai intézettel együtt. Nyilvánvaló, hogy ehhez feltétlenül szükséges a férőhelybővítés, hogy ugyanazokat a szakokat a végpontokon is ki tudjuk alakítani, amit szakembereink a szükségletek, a kockázatok és a lehetőségek érdekében elvégeznek.

Három dologra helyezünk hangsúlyt, mint a felnőtt élet legfontosabb tevékenységére, a munkára; szeretnénk megvalósítani, hogy minél többen, illetve lehetőleg minden munkaképes elítélt végezzen munkát. Maradna az oktatás kiemelt szerepe, a fiataloknál hangsúlyozottan; egyébként most is 2300 ember vesz részt különböző iskolai oktatásokban a magyar büntetés-végrehajtáson belül. A harmadik pedig a kapcsolattartás erősítése és annak új formái. S ez mind a reintegrációs célok megvalósítása érdekében történik.

Én úgy gondolom, jelentős előrelépés lesz, ha ez a törvény elfogadásra kerül, az előzetesek ügyében is, mert példának okáért ott is megteremtődik az enyhébb vagy szigorúbb rezsimnek a fogalma, amely minden fokozatnál egyébként megjelenik, és az önkéntességre építve, az igazi szakmai cél a reintegráció.

Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm parancsnok úrnak, államtitkár úrnak is.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja a T/13096. számú törvényjavaslatot. *(Szavazás.)* 22-en általános vitára alkalmasnak tartják. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2-en tartózkodtak. A bizottság tehát általános vitára alkalmasnak tartja a javaslatot.

Kozma Péter képviselő úr lesz a bizottság többségi álláspontjának ismertetője. Van-e szándék a tartózkodó véleményt megfogalmazók közül kisebbségi vélemény ismertetésére? Szerdán az esti órákban lesz a napirendi pont tárgyalása. *(Jelzésre:)* Staudt képviselő úr jelzi, hogy ő, illetve Gaudi képviselő úr lesznek a kisebbségi előadók; ők ezt egymás közt megbeszélve fogják erről a tájékoztatást megadni.

Köszönöm szépen. Államtitkár asszonynak és parancsnok úrnak köszönöm szépen a megjelenést.

Egyes törvényeknek a gyermekek védelme érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13091. szám); általános vita

Soron következik az egyes törvényeknek a gyermekek védelme érdekében történő módosításáról szóló T/13091. számú törvényjavaslat. Államtitkár úrnak adom meg a szót.

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak röviden szeretném ismertetni a törvényjavaslat szükségességének okait.

A törvényjavaslatnak három fő célja van. Egyrészt annak megteremtése, hogy akik gyermekek sérelmére követtek el súlyos bűncselekményeket, azok a jövőben ne végezhesenek gyermekek nevelésével, felügyeletével, gondozásával vagy gyógykezelésével kapcsolatos tevékenységet.

Másrészt a javaslat a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosítását célozza a megelőző pártfogás mint új jogintézmény bevezetésével kapcsolatban. A megelőző pártfogás jogintézményének bevezetése indokolja a büntetőeljárásról szóló törvény, a szabálysértési törvény, a szabálysértési eljárási és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény, valamint a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló, most még hatályos '79. évi 11. tvr. módosítását.

Harmadrészt a javaslat a fentiek mellett a gyermekekre az interneten leselkedő veszélyek elleni fellépés jogi szabályozási eszközeinek meghatározását célozza meg. Ennek érdekében módosítja a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról, a közművelődésről szóló törvényt, a fogyasztóvédelmi törvényt, az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló törvényt, továbbá az elektronikus hírközlésről szóló törvényt és a nemzeti köznevelésről szóló törvényt is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szolgálati közleményként szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy már az előző szavazásnál is Székyné Sztrémi Melinda képviselő asszony Rubovszky György képviselő urat, Szakács Imre képviselő úr pedig Gruber Attila képviselő urat helyettesítette.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

Hozzászólási szándékot nem látok, így kérdezem, ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja a T/13091. számú javaslatot. (Szavazás.) 22-en igennel szavaztak. Ki tartózkodtak? (Szavazás.) 2-en pedig tartózkodtak. A bizottság tehát általános vitára alkalmasnak tartja a javaslatot. Véleményünket írásban fogjuk tájékoztatásképpen benyújtani.

Köszönöm szépen államtitkár uraknak a napirendi pontoknál az előterjesztő képviselőt.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

a) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12830. szám)

Döntés következik képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, elsőként a T/12830. számon a büntető törvénykönyv módosításáról szóló törvényjavaslatról.

Szabó Rebeka képviselő asszonyt köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál. Előterjesztőként öné a szó. Parancsoljon!

Szabó Rebeka szóbeli kiegészítése

SZABÓ REBEKA (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A módosító javaslatom a büntető törvénykönyvet módosítaná, méghozzá a 459. § (1) bekezdésében. A tartalma, illetve a módosítás célja és lényege tulajdonképpen az lenne, hogy elősegítsük és megkönnyítsük a különböző, korrupcióval összefüggésben álló bűncselekmények kivizsgálását, egészen konkrétan a hivatali visszaélés tényállásáról van szó.

Azt gondolom, a hivatali visszaélésről általában elmondhatjuk, hogy az egyébként sajnos magas látenciával rendelkező és egyébként is nehezen bizonyítható különböző, korrupcióval, vesztegetésekkel esetleg összefüggésben lévő ügyeknek egy fontos kiegészítése, fontos eleme lehet. Éppen ezért azt gondolom, hogy ha támogatják ennek a javaslatomnak a tárgysorozatba-vételét, akkor a kormánypártok is újabb tanúbizonyságát adhatják annak, hogy mennyire elkötelezettek a korrupció elleni küzdelemben. Azt gondolom, ez ennek egy fontos része lehet.

Egészen konkrétan arról van szó, sokat foglalkoztam állami földbérletpályázatokkal kapcsolatos ügyekkel és visszaélésekkel, és amikor ilyen ügyekben feljelentést tettem, akkor a nyomozó hatóságok számos esetben azzal utasították vissza a feljelentésemet, hogy tulajdonképpen a Földalapkezelő Szervezet elnöke, illetve munkatársai nem számítanak hivatalos személynek, és ez öszerintük a Btk. szigorú szövegszerű értelmezéséből következik. Szeretnék önöknek nagyon röviden felvázolni egy példát, csak hogy lássák, mennyire abszurd ez az érvelés. A bábonymegyeri földügyek esetében történt meg az az eset, hogy 2013. január elején kellett volna a pályázatok kapcsán eredményt hirdetni a földalapkezelőnek, ez nem történt meg. Én februárban bent a földalapkezelő irodájában tájékoztam, akkor nekem azt az információt adták, hogy még nem kezdődött meg az értékelés. Majd márciusban – ugye, itt már több mint két hónapos késésről van szó – kiderült, hogy időközben az egyik pályázónak, aki egy helybeli nagyobb gazdálkodó, az összes földet, ami a pályázati folyamatban részt vett, és amire sok gazdálkodó pályázott, kiadták egyvalakinek, úgynevezett megbízásos használatba. Ami ugye azt jelenti, hogy ahhoz nem kell pályázat, az egy átláthatatlan folyamat. Így a többi pályázó gazdálkodó elveszített egy évet, van, aki emiatt tönkrement, el

kellett adnia az állatait. Ami nagyon érdekes ebben az ügyben, hogy ezek után ez a nagygazda, Ágh János, aki megkapta a földeket, nyilatkozott az egyik sajtóorgánumnak, és egészen konkrétan azt mondta, hogy neki októberben leszóltak – előző év októberben – a Nemzeti Földalapkezelőtől, hogy nem lesz eredményhirdetés, és majd neki odaadják az egészet használatba.

Én azt gondolom, ez alapos gyanút ad arra, hogy itt valamiféle visszaélés történhetett, hiszen az a gazdálkodó, aki 2013 márciusában megkapja a földeket, ha ő azt állítja, hogy neki előző év októberben szóltak, hogy ő ezt meg fogja kapni, akkor, amikor hivatalosan az egész pályázati folyamat még zajlott, elég nyilvánvaló, hogy itt valamiféle furcsa dolog történt. Én ez ügyben megtettem a feljelentést, és ebben a feljelentésben egyáltalán nem nyomozott a hatóság, és mondom, azzal az indokkal nem nyomoztak, nem azzal az indokkal, hogy egyébként nincs reális esélye annak, hogy itt visszaélés történt, mert ezt persze nem állíthatják, pusztán azzal, hogy mivel a Btk. felsorolásszerűen nem rendelkezik a Nemzeti Földalapkezelő munkatársairól mint hivatalos személyek, ezért ők nem tudnak hivatali visszaélés tekintetében nyomozni.

Nos, én azt gondolom, ez a helyzet teljes mértékben ellentétes azzal, hogy a nyomozó hatóságoknak joga legyen kideríteni, hogy egyáltalán állhat-e valamiféle visszaélés egy-egy ilyen ügy háttérében. Ez súlyosan sérti az állampolgárok közintézményekbe, közhatalomba vetett bizalmát, hiszen tulajdonképpen az ő sérelmüket még csak kivizsgálni sem engedi.

Éppen ezért javasoltam én, hogy olyan módon módosítsuk a büntető törvénykönyvnek a 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontját, hogy tulajdonképpen vegyük ki azt a felsorolást, amely most ott a különböző kormányhivatalokat és intézményfenntartó központokat jelöli meg, és szeretném, ha az „államigazgatási vagy a kormány irányítása alatt álló egyéb szervnél” kifejezés kerülne be, tehát tulajdonképpen egy tágabb értelmezést szeretnék ebben a paragrafusban, ami megengedi azt, hogy hivatalos személy lehessen ne csak az, aki szigorúan közhatalmi feladatot ellát, hanem az is, aki a nemzeti vagyon feletti rendelkezési jogot gyakorolja. Hiszen ne felejtjük el, hogy például ebben az esetben például az állami földek jelentős vagyont képviselő nemzeti vagyon részei, tehát tulajdonképpen mindannyiunk vagyona. S azt gondolom, aki ennek a sorsáról dönt, jogos az az igény, hogy mint hivatalos személyt a tevékenységét így vizsgálni lehessen.

Ez tehát a módosításom célja és lényege, úgyhogy nagyon szépen kérem, támogassák a tárgysorozatba-vételét, annak érdekében, hogy egyáltalán a későbbiekben az ilyen jellegű visszaéléseket, bűncselekményeket legalább kivizsgálni lehessen.

Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Volt már ilyen helyzet, amikor, mondjam azt, küzdött bennem a büntetőjogász és a politikus, és ennél a javaslatnál is ezzel állok szemben. De ha konzekvens szeretnék maradni az akkori magatartásomhoz, akkor ezt a javaslatot is támogatni kell.

Támogatni kell azért, mert a másik esetben is arról volt szó, hogy én úgy ítélt meg, szakmai szempontból nem feltétlenül a legjobb javaslatot terjesztették a Ház elé; akkor a kormány azt mondta, hogy ezzel a javaslattal ő elejét tudja venni annak – a Jobbik erre majd nyilván reagálni fog, ezt már előre tudom –, hogy a gyöngyöspataihoz hasonló események történjenek. *(Dr. Papcsák Ferenc: A kamera mindjárt be lesz állítva. – Derültség.)* Pont jókor...

No, félretéve azt az ügyet és koncentrálni erre, szóval, én azt gondolom, ebben az esetben a cél megkérdőjelezhetetlenül helyes, hiszen az, hogy az ilyenfajta visszaéléseket ki lehessen vizsgálni és az ilyen visszaéléseket elkövető személyeket felelősségre lehessen vonni, én azt gondolom, mindannyiunk közös célja. Az, hogy milyen visszaélések történtek, hát, nem tudom azt mondani, hogy mástól sem hangos a sajtó, mert sajnos más visszaélésektől is hangos a sajtó, de az biztos, hogy ezek jelentős számban fordulnak elő a sajtó hasábjain, illetve a televízió- és rádióadásokban, nem véletlenül.

Az ügyészség viszont az én meglátásom szerint nem helyesen alkalmazza a jogszabályt. És itt az lenne az igazi megoldás, és most büntetőjogászként mondom, hogy az ügyészségi joggyakorlat változzon – fogalmazzak így – szakmaivá, és ne más motiváció lebegjen az ügyészi vezetők szeme előtt. Ez lenne a jó megoldás. Azt lehetne mondani, hogy ha viszont ez másként van, akkor bizony az ember néha kicsit, hadd fogalmazzak úgy, összeszorítja a fogait, és egy szakmai szempontból kevésbé jó megoldást is támogat, azért, hogy egy, egyébként az országban létező és komoly problémát meg tudjon oldani jogszabálymódosítás segítségével. Megjegyzem, hogy ez a kormánypárti képviselőtársaimtól nemhogy nem idegen, illetve nemhogy nem szabad hogy idegen legyen, hanem ezt rendszerszerűen így csinálják az elmúlt három és fél évben.

Éppen ezért én azt mondom, hogy rendben, vegyük tárgysorozatba ezt az előterjesztést, próbáljuk meg ezt a helyzetet így kezelni. De hosszú távon, amikor már ez a társadalmi probléma reményeim szerint nem áll fenn, akkor érdemes lenne visszatérni majd ugyanerre a büntető törvénykönyvi javaslatra, és összevetni az ügyészségi, illetve bírósági gyakorlattal, adott esetben majd a módosítását kezdeményezni.

Én tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a társadalmi probléma megoldása végett támogatom ezt a javaslatot, támogatom a tárgysorozatba-vételét, de természetesen, ha képviselőtársaimnak erre a kérdéskörre van egy jó megoldása, akár egy ennél jobb megoldása, akkor azt is nagyon szívesen támogatni fogom. Sőt, talán még szívesebben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vas Imre képviselő úr a szó.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Bárándy képviselőtársam nem mondta, hogy akkor a jogász helyett a politikus kerekedett felül a dilemmájában, ugyanis ha Szabó Rebeka képviselőtársunknak ez a problémája, erre egy rendkívül rossz megoldást választott, mert a „hivatalos személy” fogalmat a büntető törvénykönyv nemcsak a hivatali visszaélésnél, hanem más bűncselekményeknél is használja. Ezért szerintem, ha csak egy tényállásban akarná ezt megváltoztatni, akkor nem célszerű a hivatalos személy fogalmát módosítani, mert például így magasabb büntetőjogi védelmet is ad, mondjuk, a hivatalos személy elleni erőszak tekintetében. Úgyhogy ez szerintem semmiképpen nem támogatható javaslat.

A céllal természetesen egyetértünk, hogy a visszaéléseket fel kell deríteni, ha lenne ilyen, de ez a fajta megoldás erre semmiképpen nem jó. Mert mi a különbség – csak hogy mondjak egy példát –, ha egy részvénytársaságnak, mondjuk, 99,9 százaléka állami tulajdon vagy 100 százaléka? Mert ugye a kizárólagos állami tulajdonú, állami vagy önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságokról beszél. Aztán a „nemzeti vagyon feletti rendelkezési jogot gyakorló, költségvetési támogatás odaítéléséről döntő személy” pedig erősen pontatlan meghatározásnak tűnik az én számomra.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi képviselő úr a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen. A javaslat abszolút mértékben támogatható, arról szól és arra mutat rá, hogy itt rettenetes problémák vannak a büntetőhatóságok, bűnüldöző hatóságok körében. Tehát gyakorlatilag a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet tagjai, egyénenként, de úgy tűnik, szervezetenként is – most próbálok azért ugye finoman fogalmazni, jog által védhető keretek között –, de gyakorlatilag olyan módon jártak el az állami tulajdonban levő földek haszonbérbe adása körében kötendő szerződések kapcsán, amely eljárás erőteljesen enged arra következtetni, hogy ők nem tudtak megfelelni a köztisztviselőkkel szembeni vagy az állami vagyonkezelő szervekkel szembeni pártatlanság, korrupciómentesség, vesztegetésmentesség követelményének. Tehát próbálok így fogalmazni.

Mit értünk ez alatt? Én is találkoztam olyan esettel, amivel képviselő-kollégánom találkozott, tehát magyarul a kajászói ügyben, az egy másik ilyen rémtörténet, ahol gyakorlatilag olyan gazdálkodónak adtak pályázaton termőföldet, ítélték jobbnak a pályázatát, amely pályázó egyébként meghaladta a haszonbér felső határát ezzel a megszerzett földdarabban együtt, és az ez alapján tett feljelentést pedig hasonlóképpen, valóban azzal a szentelen és egyébként szakmailag teljesen elfogadhatatlan indoklással utasította el az ügyészség, hogy a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet tagja vagy akár vezetője, akik azért több milliárd forint értékű nemzeti vagyont kezelnek, nem minősülnek hivatalos személynek, ezért nem tudnak hivatali bűncselekményt elkövetni. Ez egyszerre nevetséges, egyszerre felháborító és egyszerre visszautasítandó. Tehát azt gondolom, nem lehet józan gondolkodású ember ma Magyarországon – kivéve azokat, akik érdekeltek a korrupciós rendszerek működtetésében –, akik erre azt mondják, hogy ezt így kell hagyni.

Az ügyészség egy jogalkalmazó szerv, általában a jogértelmezésnél gyakorta látjuk azt, hogy egyfajta kreatív jogértelmezést alkalmaz, nem a bűnüldözés érdekében próbálja valahogy a nyilvánvalóan érzékelhetően fennálló, megalapozott gyanújú bűncselekmény kapcsán a felelősségre vonást tető alá hozni, hanem pontosan azon dolgozik, jelen esetben is azon dolgoztak, hogy hogyan lehet elkenni, elmeszteni az ügyet, tehát kiutat engedni az elkövetőknek. Ezeknek az embereknek felelniük kell, és felelni is fognak, hozzáteszem, de nagyon csúnyán, valószínűleg. Tehát sokkal csúnyábban fognak felelni, mint egy büntetőeljárás keretei között! Bocsánat! Azért a magyar gazdákkal egy ideig lehet még szórakozni, de egy idő után vasvillára fognak kelni vagy dömperre fognak kelni, és rendet fognak tenni! Tehát jó lenne időben behúzni a vészféket, jó lenne azt mondani, hogy elnézést, beláttuk, hogy ez így nem jó; partnerek leszünk abban, hogy igen, akkor úgy, ahogy van, az egész földhaszonbérleti rendszert bíráljuk fölül, csináljunk egy tiszta lapot. És nemcsak arról van szó, amiről beszél még itt a földművelésügyi miniszter, hogy vannak elégedetlen gazdák, akik lázadoznak, hát nyilván minden pályázaton veszít valaki... Hát bocsánat, ez akkora cinizmus, mint a ház!

Nyilvánvaló, hogy egyébként is hivatalos személyek jelenleg is szerintem a Földalapkezelő Szervezet tagjai, de nem baj, ha ráerősítünk a büntető törvénykönyv módosításával, és a taxatív felsorolásba beemeljük őket. Hozzáteszem, egyébként visszaható hatállyal, mert ezáltal nem biztos, hogy ez így lenne, de mindenesetre reméljük, hogy ezután nem fognak újabb ilyen bűncselekményeket elkövetni. Mindenesetre ha új pályázati kiírás lenne, az lenne a legkorrektebb. Ángyán József tanár úr munkásságára kell itt utalnom, aki világosan leírta, dokumentáltan, bizonyítékokkal ölelve, hogy itt mi történt a termőföldek hasznosítása területén, milyen visszaélések voltak. Akkor az lenne az érdeke mindenkinek, de a kormánzatnak lenne leginkább az érdeke, hozzáteszem, hogy egy olyan érzetet adjon, eleget tegyen a népakaratnak, a népakarat pedig azt akarja, hogy itt egy normális, tisztességes pályázat legyen, a valóban földből élő, valóban tisztességes gazdálkodók jussanak földhöz. Hozzáteszem egyébként, hogy egy ötlettel ezt kiegészíteném: hogy igenis azoknak a megabirtokoknak a meglétével kapcsolatban igenis fel kell vetni az államosítás kérdését.

20 ezer hektáros Csányi-féle birtok Magyarországon ne legyen! Hiába ennyi neki... (Dr. Papcsák Ferenc: *Állami tulajdonban van!*) Hogy? (Dr. Papcsák Ferenc: *Állami tulajdonban van a föld!* – Dr. Gyüre Csaba: *Annál nagyobb szegyen!*) Hát, a Szent Korona tulajdonában van a föld, mint tudjuk, a Szent Korona alá tartozó földről van szó, ez még jobban súlyosbítja a helyzetet. Tehát a magyar termőföld nem játék, nem eladó, nem lehet vele visszaéléseket megvalósítani. Ezért nyújtottunk be 2020-ig terjedő földmoratórium-meghosszabbítást, ami csak egy ideiglenes meghosszabbítás, de mégis meg kell hosszabbítani, mert a földtörvény nem alkalmas arra, hogy megvédjék a földet. Ezek már tágabb értelmezésű összefüggések.

Mi tehát mindenestre támogatjuk ezt a javaslatot, és valóban felháborítónak tartjuk, hogy egyszerűen nem hajlandók tudomásul venni, hogy ami földhaszonbérlet területén történt, az botrány!

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, ígérem, hogy csak egy mondat erejéig. Nem tudom, hogy a tisztelt ügyészség egyébiránt – mert sokszor sajnos a jogértelmezésnek félrecsúszik náluk a megfelelő módja, sőt valóban látjuk azt, hogy sokszor segíteni kell őket a jogalkotónak, mert nem tudják akár a hivatalos személynek a fogalmát kellően meghatározni –, én arra lennék kíváncsi – ez egy teoretikus kérdés, továbbvive Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam gondolatmenetét –, hogy ha ugyanezek a gazdák felháborodva bemennek, és mondjuk, bántalmaznak hirtelen felindulásból azt az ügyintézőt, akiről úgy vélik, hogy az ügyeket nem megfelelően kezelte, akkor az ügyészség hivatalos személy elleni erőszakért emelne-e vádat. Ez garantált. Más esetben meg, ha viszont korrupció merül föl, akkor viszont valószínű, hogy nem.

Én ezt a kettősséget látom az ügyészség részéről is, és bár jogilag azért még csiszolni kell ezen a javaslaton, de legalább beszéljünk róla, és ezt tudjuk támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Csak egy kiegészítést fűznék még ahhoz, amit mondtam, ha már szakmai vitát is folytatunk most erről a törvényről. Annál is inkább érthetetlen az ügyészség álláspontja, és azt gondolom, hogy bizony helye van itt a parlamentben is és a parlamenti vitában is ezt az asztalra tenni, mert ugye, azt senki sem gondolja komolyan, hogy azok a gyanított visszaélések, amelyek miatt a feljelentések beérkeztek, mondjuk, például amiatt, ha jól tudom – de majd képviselő asszony kiegészít –, hogy Mészáros Lőrinc hogyan tudott Felcsúton olyan mértékű földbirtokokra szert tenni, amiről a híradások szólnak, hogy azt egy, ennél a gazdasági társaságnál dolgozó ügyintéző vagy akár ennek a társaság vezetője határozta el. Márpedig én azt gondolom, hogy abban az esetben, ha fölmerül annak a lehetősége, hogy itt magasabb szinten, azaz magasabb állami körökben történt meg erről a döntés, akkor ebben az ügyben önmagában eljárást kellene indítani, vagy legalábbis a vizsgálatot meg kellene indítani. Ugyanis ebben az esetben már biztosan és megkérdőjelezhetetlenül hivatalos személyről van szó. Ezt az ügyintézőt pedig, vagy akár a vezetőjét a cégnek, egészen nyugodtan tanúként ki lehetne hallgatni – mint ahogy nagyon sok más ügyben ezt meg tudták tenni, szeretném megjegyezni! Nagyon sok más ügyben ezt azért sikerült megtenni! És ebben az esetben akár, mondjuk – és persze teoretikus minden, amit most mondok, de mondjuk –, annak az illetőnek a bűnsegédje tud lenni egy ilyen ügyintéző. Mert a hivatalos személy által elkövetett hivatali visszaélésnek, vesztegetésnek, s a többinek bőven lehet bűnsegédje olyan valaki, aki egyébként nem minősül hivatalos személynek. Azaz, hogyha ott megállapítják a jogsértést, és sikerül azt bizonyítani, hogy ez nem őtöle származik, hanem valaki őt erre

felbujtotta, megkérte – attól függően, hogy milyen módon, szakszerűen vagy kevésbé szakszerűen szeretnénk fogalmazni –, abban az esetben ez már simán tudna a jelenleg hatályos szabályok alapján bűncselekmény lenni.

Megint csak azt tudom mondani, hogy az ügyészség ezekben az ügyekben láthatóan, érzékelhetően és minden, a szakmát ismerő személy számára pontosan követhetően megpróbálja megtalálni azokat a kis kibúvókat, amelyek alapján ő meg tudja azt magyarázni, hogy miért nem indít eljárást ezekben az ügyekben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Turi-Kovács Béla képviselő úré a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Azzal egyetértek, és azon nem lehet vitatkozni, hogy az állami földek használatba adása, a használatba adás módja egy alapvetően fontos kérdés. Ebben nyilvánvalóan el kell érni, hogy a felelőssége azoknak, akik ebben eljárnak, érzékelhető és a köz előtt is megjelenő felelősség legyen. De itt egy tévedés van: ehhez nem a Btk.-t kell módosítani. Úgy gondolom, itt alapvető tévedés van abban a tekintetben, hogy a büntető törvénykönyv eszközével próbál valami olyasmit elérni, ami egyébként egy társadalmi érdek valóban, hogy az állami földek oda jussanak, ahol az a legjobban hasznosul.

És abban a pillanatban – és ezért van ez a hosszú vita – átmentünk egy politikai vitába, átmentünk a termőföldről szóló vitába, amely termőföldnek a hasznosítása nyilvánvalóan egy, még egyszer hangsúlyozom, olyan összetársadalmi érdek, amihez a lehető legszélesebb támogatás kell. Az abban hibázókkal, a hibákat elkövetőkkel szemben pedig meg kell legyenek a felelősségre vonás eszközei, de ez nem a büntető törvénykönyv feladata, még egyszer mondanám, hanem a törvényhozás feladata, hogy olyan földtörvényt, a földtörvényvel összefüggő olyan végrehajtási szabályokat hozzon, amely szabályozók ezekben tiszta helyzetet teremtenek.

Azt, hogy egy-egy eset kiemelésével megpróbálunk büntető törvénykönyvet módosítani, a legélesebben éppen Bárándy képviselőtársam utasította el egyszer-egyszer, és magam is helyenként, azt kell mondanom, ha nem is úgy szavaztam, de helyeslően bólogattam (*Derültség. – Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Kemény vagy, Béla!*), mert nem biztos, hogy mindig a büntetőjog eszközt kell elővenni akkor, amikor a polgári jogi eszközök hatékonyabbak. Itt, ebben az esetben is erről van szó: hatékony polgári jogi eszközök kellene, hogy tiszta, világos helyzet legyen a termőföld körül.

ELNÖK: Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen. A legnagyobb tisztelettel Turi-Kovács Béla képviselőtársam iránt, de abszolút vitatkoznom kell vele. Mert itt nem arról van szó, hogy most a földelosztás szabályait szeretnénk újragondolni; itt egyszerűen arról van szó, hogy valakik, akikre rá volt bízva az állami vagyon kezelése, ezzel a vagyonkezeléssel kapcsolatban komoly, megalapozott gyanúk merülnek fel arra, hogy bűncselekményeket követtek el. Pont. Erről van szó. És arról van szó, hogy ne legyen már enyhébb a felelősségi szintjük, mint mondjuk, egy minisztériumban dolgozó embernek, aki szintén állami vagyont kezel. Vagy mondjuk, ne legyen enyhébb a felelősségi szint... És most hirtelen kérdésként föl is kell tegyem a képviselő-kollégának a kérdést, hogy az ÁPV Zrt. – vagy a csuda tudja, most mi a neve... (*Közbeszólásokra:*) –, a Nemzeti Vagyonkezelőben dolgozó alkalmazott a mostani értelmezés szerint például hivatalos személynek minősül-e vagy sem. Mert ha az sem, akkor nagy baj van! Akkor azt is be kell emelni a rendszerbe, mert akkor foltozzunk már be minden lyukat, ne hagyjunk már futni senkit, aki az állami vagyonnal szórakozik, a mi

vagyonunkkal, az önök vagyonával, a mi közös, a Szent Korona fennhatósága alá tartozó vagyonunkkal!

ELNÖK: A vitát lezárom, és zárszóra adom vissza a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

Szabó Rebeka reflexiói

SZABÓ REBEKA (független): Köszönöm szépen, és köszönöm szépen a hozzászólásokat, főleg persze a támogató hozzászólásokat. Néhány megjegyzést engedjenek meg nekem.

Elsőként talán Turi-Kovács Béla képviselőtársam hozzászólására reagálnék. Lehet, hogy itt akkor tényleg egy félreértés van, ezt most szeretném tisztázni, mielőtt szavaznak. Nem beszélek a termőfölddel kapcsolatos szabályozásról, hiszen talán ismerhetik a véleményemet, én is azt gondolom, hogy az állami földterület-pályázatok rendszerét úgy, ahogy van, újra kellene gondolni. De erről itt direkt nem akartam beszélni, hiszen nem akarok itt önöknek egy mezőgazdasági témájú vitát generálni. Én ezt a Mezőgazdasági bizottságban már számtalanszor megtettem. Itt most pont a büntető törvénykönyvről van szó, hiszen a feljelentésemet is pontosan erre hivatkozva utasítják el, tehát nem véletlen, hogy a büntető törvénykönyvhöz nyúltam. Turi-Kovács Béla azt mondta, hogy meg kell legyenek a felelősségre vonás eszközei – de nincsenek. Pontosan erre vonatkozik a módosításom, hogy igenis, legyen meg az eszköz arra, hogy ha valaki a földüggyekkel kapcsolatban visszaélést követ el, és egyébként a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet munkatársa, akkor őt ezért felelősségre lehessen vonni. Én azt gondolom, ez egy nagyon fontos cél.

Igaz az egyébként, több hozzászólásban megjelent, hogy talán már az ügyészség jogértelmezése is hibás: én ezzel egyetértek. Én egyébként ez ügyben írtam egy nyílt levelet Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, amelyben felhívtam erre a figyelmet, és kértem azt, hogy segítsen akkor ő a jogértelmezésben, hogy ő hogyan látja ezt az esetet, de nem méltatott válasza engem a legfőbb ügyész úr. Tehát ilyen értelemben egyelőre azt látom, hogy nem nagyon bízhatunk abban, hogy ügyészségi útmutatás alapján a nyomozó hatóságok majd másként fognak dönteni.

Egyébként valóban sok ilyen eset van, én nem akartam hosszan igénybe venni az önök idejét. Például a Bükki Nemzeti Park esetében is a hivatalos személy, illetve hivatali visszaélés kapcsán tett feljelentésemet elutasították, holott aztán ott más vonalon kiderült, hogy egyébként egy, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet által megbízott ügyvéd illegálisan értékelte az ottani földpályázatokat, és nem is a nemzeti park munkatársai, mégis, ebben az esetben sem volt nyomozás hivatali visszaélés tekintetében. Egy másik tényállást végül is sikerült találni, de azt gondolom, ez is jelzi azt, hogy bár nyilvánvalóan kiderült, hogy hatalmas hiba volt az eljárásban, és az is kiderült, hogy a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet munkatársainak valami köze van hozzá, mégsem lehetett nyomozást lefolytatni ebben a tényállásban. És én azt gondolom, ez borzalmasan sérti a jobbiztonságot.

És itt rátérnék Vas Imre képviselőtársam megjegyzésére. Ne haragudjon, de én azt gondolom, hogy mi nem véletlenül vagyunk parlamenti képviselők, és nem csak, nem tudom, szakjogászok a minisztériumban, ami szintén nagyon dicséretreméltó, de nekünk itt az a dolgunk, többek között, hogy az állampolgárok érdekeit képviseljük, és tőlünk azt várják el, hogy oldjuk meg azokat a helyzeteket, amikor visszaélések vannak, és még csak nyomozni sem lehet; hogy csökkentsük a Magyarországon elharapózott korrupciót; hogy védjük meg az állampolgárokat, az ő igazukat, akár gazdálkodókról van szó, akár nem. És pontosan ezt célozza az én javaslatom.

Természetesen nyitott vagyok bármiféle szakmai módosításra a későbbiekben, bármiféle konstruktív javaslatra, hiszen ezért kérem a vitát, ezért kérem, hogy vegyék

tárgysorozatba, és természetesen a vita során, amennyiben önöknek van módosító javaslata, azt nagy örömmel fogom majd elfogadni, hiszen nekem is az a célom, hogy mind a célját tekintve, de természetesen jogilag is a lehető legjobb és legpontosabb javaslat szülessen.

S természetesen az van a javaslatban is, és ezt itt még egyszer hangsúlyozom, hogy a nemzeti vagyon felett rendelkezési jogot gyakorló személy lehessen hivatalos személy, hiszen itt mindannyiunk vagyonáról, a közvagyonról, adott esetben milliárdos értékekről van szó.

Még egy megjegyzést tennék. Vas Imre jelezte, hogy akkor a büntetőjogi védelem szintje is változik. Ez benne is van a javaslatom indoklásában, ezzel tisztában vagyok. De én azt gondolom, természetes, hogy ha a felelősség nagyobb, akkor a biztonság is lehessen nagyobb. Ebben én nem látok problémát.

Ismételten kérem tehát önöket, segítsenek abban, hogy megoldhassuk ezt a problémát; segítsenek abban, hogy Magyarországon hatékonyabban tudjanak a nyomozó hatóságok küzdeni a különböző visszaélések ellen, a korrupciós ügyek ellen, és mutassák meg a kormánypártok is az elkötelezettségüket annak érdekében, hogy önök szeretnék Magyarországon visszaszorítani a korrupciót.

Én azt gondolom, hogy ez a javaslat, amely egyébként széles társadalmi érdeklődésre tart számot, hiszen említették azt is, hogy a sajtóban is nagyon sok ilyen ügyet tárgyaltak, nagyon jó alkalom lenne arra, hogy megmutassák azt, hogy önöknek valóban fontos, egyrészt hogy a gazdálkodók érdekeit is megvédjék, másrészt hogy ha bármilyen magyar állampolgárt sérelem ér, visszaélés gyanúja merül föl az állami szervekkel, a hivatalokkal szemben, akkor önök az állampolgárok mellé tudnak állni, és legalább azt lehetővé teszik, hogy egyáltalán nyomozás történjen. Hiszen ismétlem, itt még a nyomozás sem folyhatott le e miatt a probléma miatt.

Ezért kérem tehát, hogy támogassák a tárgysorozatba-vételt. Köszönöm.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

ELNÖK: Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja a T/12830. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* 5-en támogatják. A bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Köszönöm szépen, képviselő asszony.

Tekintettel arra, hogy az idő nagyon előrehaladt, és a következő napirendi pontnál, a T/13004. számú javaslatnál még bőven van határideje a bizottságnak állást foglalni, ezért javaslom, hogy ezt vegyük le, és a következő pontot tárgyaljuk meg, Szilágyi képviselő úrét, tekintve, hogy ott viszont a határidő lejár.

Kérdezem, ki az, aki egyetért a javasolt levétellel... *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ügyrendi hozzászólásom van.)* Kérdezem a bizottságot... *(Szavazás. – Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Tiltakozom az elnöki önkénnyel szemben! Nem kívánják a lex Gyurcsány-javaslatomat napirendre emelni! Ez önkény, felháborító! Nem akarják az igazságot!)* 17-en támogatják a javaslatot. Ki tartózkodott? *(Szavazás. – Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ez nem demokrácia!)* Ki szavazott nemmel? *(Szavazás.)* 3-an szavaztak nemmel. Köszönöm szépen, a bizottság levette a javaslat tárgyalását.

Mindenképpen sort szerettem volna keríteni egy lejáró határidejű képviselői indítvány megtárgyalására. Úgyhogy parancsoljon, Szilágyi képviselő úr! Öné a szó a H/12845. számú javaslattal kapcsolatban. Parancsoljon!

c) Az országgyűlési képviselői kötelezettségek gyakorlásának etikai normái címmel benyújtott határozati javaslat (H/12845. szám)

Szilágyi Péter szóbeli kiegészítése

SZILÁGYI PÉTER (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarom húzni az idejüket, tekintve, hogy a plenáris ülés nemsokára elkezdődik.

Lényegében egy olyan határozati javaslatot nyújtottam be az Országgyűlés számára, amely kimondaná azt, hogy az Országgyűlés létrehoz egy etikai kódexet. Nem tudom, mennyire ismerik önök a GfK kutatásait: 2008 óta a legelutasítottabb és legmegvetettebb foglalkozásnak a közvélemény a politikust tartja. Azt gondolom, hogy a parlament munkájába vetett közbizalom érdekében egy olyan javaslatot kell az Országgyűlésnek letennie az asztalra, ami ezen a helyzeten érdemben tud változtatni. A legutóbbi, 2013-ban készült felmérés is azt mutatja, hogy a politikusok a legelvetettebb foglalkozást úzók közé tartoznak Magyarországon, és ez már a fegyelmi jogkör bevezetése után készült felmérés volt.

Azt gondolom, a parlamenti fegyelmi jogkör nem oldotta meg ezt a problémát, sőt adott esetben olyan visszaélésekre is lehetőséget adott, amelyek mindenképpen a képviselői egyenlőség elvét sértették. De úgy gondolom, túl kell lépnünk ezen a problémán, és el kell választanunk a parlamenti fegyelmi jogkörét az etikai szabályozástól. A határozatban arra teszek javaslatot, hogy egy olyan eseti bizottság jöjjön létre, amelybe valamennyi politikai erő, valamennyi frakció delegál tagot, és egy parlamenti konszenzus tud kialakulni azon etikai normák köréről, amelyek betartása a politikai elit érdeke is.

Szintén szerepel a határozati javaslatomban az is, hogy amennyiben az etikai normák megsértésre kerülnek, a politikai elit vesse ki magából azt a képviselőt, aki megsértette ezeket a normákat, és szólítsa fel ezt a képviselőt a mandátumának visszaadására is.

A határozati javaslatomba szándékosan nem tettem bele eljárási szabályokat, azt gondolom, ezt az eseti bizottságnak kell kidolgozni. Néhány pontot javaslatképpen megfogalmaztam az etikai normákra a határozati javaslatban. Ezek csak iránymutatásul szolgálnak; úgy gondolom, az eseti bizottságnak kell valamennyi politikai erő konszenzusát bírva kidolgozni ezt az etikai kódexet.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólás

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen. A javaslat, amelyet elének terjesztett Szilágyi Péter, gyakorlatilag egy etikai kódexet fogalmaz meg az országgyűlési képviselők számára. Én azért a legnagyobb tisztelettel hadd kérdezzem meg, hogy hol tetszett lenni az elmúlt három és fél évben. Mennyit tetszett bejárni a parlamentbe? *(Derűltség.)* Ugyanis az országgyűlési képviselőkről szóló törvény, az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló törvény és az Országgyűlésről szóló törvény igen átfogóan szabályozza ezt a területet. Amit viszont nem szabályoz, azt nehogy már nekem elő tessék írni! Hogy én mit gondoljak! Meg mihez tartsam magam! Már bocsánat! Én a nemzetemet szolgálom; aki komolyan veszi a képviselői feladatot, az a nemzetét szolgálja. Nehogy már itt kioktassanak minket arról, hogy – nem is tudom, mit csinál – a szociális háttérből adódó, nem tudom, egészségi állapotból következő megkülönböztetést kerülje el... Bocsánat! Ez teljesen emberi, normális dolog! Ez olyan, mint ha számon kéri rajtam, nem tudom, hogy magyarul beszéljek! Egyszerűen nem is értem ezt az egész javaslatot.

Amellett, hogy vannak szimpatikus elemei: az, hogy „köteles előzékeny, udvarias elbánásban részesíteni minden parlamenti dolgozót”, az természetes. Ezért vagyunk nagy tisztelettel például Kubovicsné dr. Borbély Anett tanácsadó asszony iránt, és nem húzgáljuk a haját, mint egyes MSZP-s képviselők, ugye? Tehát ezek nagyon szép dolgok – csak teljesen értelmetlenek.

„Az országgyűlési képviselő érzékenyen és hozzáértéssel reagál a társadalom egészére és a tömegkommunikáció történéseire.” Ha egy kabaréban hangzik el ez a mondat, akkor még nevetek is rajta. Ennek így kell lennie, félreértés ne essék! Ennek így kell lennie – csak nagyon nincs így! Nagyon nincs így! A parlamenti képviselők döntő többségénél nincs így. De ez nem fog megváltozni, kedves képviselőtársam, attól, hogy egy etikai kódexet fogadunk el, aminek semmilyen jogkövetkezménye nincs, semmilyen eljárási rend nem követi. Steiner Pál képviselőtársunk akart egy ilyen rasszizmusellenes, nem tudom, milyen bizottságot létrehozni, hogy aki csúnyát gondol, csúnyán néz, az már azonnal odakerül; ez elvetésre került.

Próbáljuk felnőttek nézni a képviselőket! Mondjuk, sokszor elég nehéz, hozzáteszem; itt is sokszor, most is beszélgetnek, nem veszik nagyon komolyan a dolgot. Tehát tényleg, a társadalom joggal követeli azt, hogy fordítson nagy figyelmet a képviselő az aktív kapcsolattartásra a társadalommal. De hát ez a feladat! „Az országgyűlési képviselő állandó jelleggel dolgozik retorikai készségein, és törekszik a magyar nyelv minél magasabb fokú művelésére.” Egyetértek! „A képviselő köteles folyamatos jelleggel képezni magát a demokrácia, politikai kultúra változásai terén.” Hát, én ezt tettem, ezért voltam Azerbajdzsánban most nemrégiben (*Derültség.*), és igyekeztem a nemzeti öntudattal kapcsolatos tanulmányomat mélyíteni. Jól is sikerült, mert ott azért aztán rend van, és megvédik a saját erőforrásaikat, nem úgy, mint nálunk az elmúlt 23 évben. Meg az, hogy „a lehető legkörültekintőbben, takarékosan él az erőforrásokkal, kedvezményekkel” – hát, én nagyon takarékos vagyok azzal a nettó 20 euróval, amivel Európa tanácsi kiküldetésemben el kell látnom magam, és ebből kell meghívjam a külföldi képviselőtársaimat, hogy meggyőzzem őket, amikor a magyarügy mellett lobbizom. (*Derültség.*) Ezt nyilván saját pénzből műveli az ember.

Tehát, hogy mondjam, érdekes, elgondolkodtató, lehet erről beszélgetni, de én egyszerűen ebben a formában értelmezhetetlennek tartom a javaslatot. Egyébként hozzáteszem, az országgyűlési törvényhez kellett volna benyújtani ezeket a javaslatokat. És kedves Szilágyi képviselőtársam, hadd bántsam egy picit meg: hol vannak önök általában? Hol csücsülnek? Mert látom, hogy ott hátul nem, ott mögöttünk nem látom önöket. Biztosan dolgoztak, szorgosan dolgoztak ezen a javaslaton, több hónapon át, mert én nagyon nem látom önöket. Mostanában, nem tudom, Bajnai Gordon különböző akciókat csinál, itt van, ott van, amott van, felkészül, választási győzelmet ígér; reszket a Gyurcsánytól, mert most már megszólalni sem mer a nyilvánosság előtt. Elnézést kérek, de retorikai műveltségre először is a Bajnait utasítsák már, jó?! Tanuljon meg beszélni, tanulja meg tisztelni a magyar embereket, tanuljon meg a libásoktól nem lopkodni (*Derültség.*), tehát tanuljon meg ilyen különböző dolgokat! Akkor majd elfogadunk a bajnaistáktól bármilyen ilyen javaslatot.

Köszönöm.

ELNÖK: A vitát lezárva, miután további hozzászólás nem volt, képviselő úr, parancsoljon, zárszóra öné a szó.

Szilágyi Péter reflexiói

SZILÁGYI PÉTER (független): Nyilvánvalóan Gaudi képviselőtársam is megsértette azokat az etikai pontokat, amelyeket én most itt felsoroltam, az iménti felszólalásában. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Sajnálom!*) És azt gondolom, valószínűleg akkor ön nem kísérte

figyelemmel az elmúlt három év parlamenti történéseit. Többségében ezek a pontok a parlamentben és a parlamenti képviselőkkel megtörtént eseteken alapulnak, és ezeket kívánja valamilyen szinten rendezni.

Azt gondolom, ön itt egy politikai szólamot most így elmondhat nekem, politikai hovatarozásom alapján ön nyilvánvalóan kifejtheti velem kapcsolatos ellenszenvét, ehhez önnek joga van. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Köszönöm. De most már nem lesz jogom ezek után.)* Én pontosan olyan javaslatot nyújtottam most be, amely egy ezeken felül álló etikai normákra tesz javaslatot. *(Dr. Vas Imre: Megelégednék azzal, ha az országgyűlési törvényt betartanák!)* Ami az országgyűlési törvényt illeti, én pontosan arról beszéltem, hogy ezeket az etikai normákat nem törvényi szinten kell szabályozni, hanem egy parlamenti határozatban. Egy olyan eseti bizottság által létrehozott határozati javaslatban, amelyben valamennyi politikai erő képviselteti magát. Itt etikai normákról van szó, és nem jogi normákról.

Köszönöm.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

ELNÖK: Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja az indítvány tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* Ha jól látom, senki nem támogatta, így nem is vette a bizottság tárgysorozatba.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk.

„Egyebekben” nincs hozzászólás, úgyhogy ezt is lezárom.

A bizottsági ülést berekesztem. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 2 perc)

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea